

תשפ"א י"ט באב
2021 28 ביולי

מספרנו 5698/מה
סוג: **בלתי מסווג** / פנימי/רגיש/מסווג

פרוטוקול

ישיבת מליאת המועצה ה- 6 במניין לשנת 2021

מיום שלישי, כ"ז בתמוז תשפ"א, 06.07.2021

- הופק ע"י: בונס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים:

<ul style="list-style-type: none"> - ראש המועצה - חברת מועצה וסגנית ראש המועצה - חבר מועצה וסגן ראש המועצה - חברת מועצה - חברת מועצה - חבר מועצה - חבר מועצה 	<ul style="list-style-type: none"> מר יוסף ניסן גב' ברוריה אליעז מר שלומי שטרית גב' רונית דמרי עייאש גב' עדי זנד פרופ' עפר לוי פרופ' מתי ליפשיץ 	<p>חברים:</p>
<ul style="list-style-type: none"> - חבר מועצה - חבר מועצה וסגן ראש המועצה 	<ul style="list-style-type: none"> מר כפיר מימון עו"ד קובי נודלמן 	<p>חסרים:</p>
<ul style="list-style-type: none"> - יועץ משפטי - גזברית המועצה - מבקר המועצה - מזכירת המועצה - מהנדס המועצה - מנהלת מחלקת חינוך - מ"מ קב"ט המועצה 	<ul style="list-style-type: none"> עו"ד יגאל ברק-עופר גב' חגית מימון מגירה מר שמואל לביא גב' עדנה זטלאוי מר אלעד ארזי גב' בתיה הרפז מר דני ביטון 	<p>סגל:</p>

על סדר היום:

1. שאילתות של החברים מתי ליפשיץ ושלומי שטרית.
2. אישור פרוטוקול 5/2021 מיום 8.6.21.
3. דיווח ראש המועצה כולל עבירות פע"ר.
4. דיון מיוחד בנושא חטיבה.
5. דיון בנושא פינוי אשפה.
6. אישור תב"רים לפי רשימה (מצורפים).
7. הארכת העסקה למנהלת מחלקת החינוך.
8. דו"ח ממונה תלונות הציבור (מצורף).
9. החלטה על כללי התנהגות החברים בישיבות המועצה.

מר יוסף ניסן: חברים ערב טוב אני פותח את הישיבה מספר 6 במניין ל-2021. אנחנו נתחיל את הישיבה בשאלות של שלומי שטרית. מתי מוותר.

גב' עדנה זטלאוי: אני יודעת, הוא ביקש לוותר אני רציתי לשאול אותו אם הבקשה עומדת בעינה. אז כן אז מתי ביקש לוותר על ה-

מר יוסף ניסן: אבל אתם יודעים מה לפני זה, לפני זה רגע 2 דברים, 2 דברים חשובים. ראשית אני רוצה להציג בפניכם את ממלא מקום הקב"ט דני ביטון שיושב שם.

גב' עדנה זטלאוי: ברוך הבא.

גב' עדי זנד: בהצלחה.

מר שלומי שטרית: בהצלחה דני.

מר יוסף ניסן: דני רוצה לומר כמה מילים, וגם הוא ייתן לנו את הסקירה על עבירות הפע"ר.

מר דני ביטון: בשמחה. ערב טוב חברים, אני דני. אני בן 52 תושב מיתר, נשוי אב ל-5.

גב' עדי זנד: כבר קיבלת נקודות זכות.

גב' עדנה זטלאוי: אב ל-5 זה כבר טוב, כן.

גב' עדי זנד: כבר קיבלת ח"ח מאיתנו.

פרופ' מתי ליפשיץ: זהו, פה אתה יכול לעצור.

מר דני ביטון: שמתי נקודה. אני פרשתי לפני כ-6 שנים ממשטרת ישראל, מגוון

תפקידי בילוש ומודיעין בעיקר. רוב התפקידים הם תפקידי ליבה, תפקידי שטח. פיקדתי על יחידות שמתעסקות בפשיעה, על יס"מ נגב פיקדתי. התעסקתי כשהשתחררתי באבטחה, בחברות אבטחה הייתי סמנכ"ל של חברה גדולה, והיום אני כאן. אתה רוצה שאני אסקור את הפשיעה את המגמות? אז אנחנו מדברים על עבירות פע"ר ביישוב להבים. בסך הכול עד יוני כולל אנחנו מדברים על עלייה של 3 עבירות, כשהמגמה היא עבירת השבל"ר. יש למעשה ירידה בכל העבירות למעט שבל"ר יש עלייה של מעל 50%.

גב' עדי זנד: מה זה שבל"ר?

מר יוסף ניסן: שימוש ברכב ללא רישיון.

מר דני ביטון: אוקיי, אתם לא מכירים את המינוח. שבל"ר זה גניבת רכב.

גב' עדי זנד: הא אוקיי, את זה אנחנו יודעים.

מר דני ביטון: בשפה המשטרית שבל"ר שימוש ברכב ללא רשות, קוראים לזה שימוש כי צריך להוכיח את עבירת הגניבה, אז שימוש ברכב. אנחנו מדברים על 10 מקרים מול 28 בשנה הזו. אז יש עלייה של מעל 50%, שאנחנו ניתן לה את המענה, ואנחנו כבר עובדים על מענה מסודר לעבירות גניבת הרכב. השעות הן כמובן מאמצע היום ועד שעות הבוקר, זה השעות העדיפות. הימים העדיפים למרבה, אני חשבתי סוף שבוע, אבל הימים העדיפים הם דווקא שני עד רביעי. זה בגדול המגמות. יוסי אם תרצה שאני אתייחס לדברים נוספים אז בשמחה.

גב' רונית ד. עייאש: מה התוכנית? אתה אומר יש, סתם יש כבר משהו שאתה אומר יש מה לעשות?

מר יוסף ניסן: הוא נכנס רק השבוע, תנו לו כמה ימים.

גב' עדי זנד: בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: רק בגלל שהוא אמר, אני שואלת-

מר יוסף ניסן: אנחנו מחר נפגשים בוועדת ביטחון.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר גמור.

גב' עדי זנד: הרבה בהצלחה.

מר יוסף ניסן: תודה.

גב' רונית ד. עייאש: תודה דני.

מר יוסף ניסן: טוב, אנחנו נעבור לשאלות של שלומי, ואחר כך אני אתן דיווח. עוד דבר שצריך לעדכן, זה שהמנהלת הודיעה שהיא נשאר.

גב' עדי זנד: טוב מאוד.

מר יוסף ניסן: בתפקיד.

מר שלומי שטרית: זה דבר מבורך מאוד מאוד מאוד.

גב' עדי זנד: לחלוטין.

גב' רונית ד. עייאש: מאוד אנחנו שמחים.

מר שלומי שטרית: מאוד מאוד.

גב' רונית ד. עייאש: מאוד על האירוע.

מר שלומי שטרית: ואני באמת מקווה שנדע לשמור עליה יוסי. ולתת לה לעבוד, לפרוח-

גב' עדי זנד: אנחנו שמחים שזה תוקן, חבל שזה קרה.

מר שלומי שטרית: זה המבחן שלה.

גב' רונית ד. עייאש: כל התהליך היה עקום, ואנחנו שמחים שהתהפך.

מר יוסף ניסן: וגם נכון לומר מילה טובה לקובי, גם הוא ביצע את חלקו בעניין ובאמת בסופו של דבר -

גב' רונית ד. עייאש: צריך היה ללמוד לא להיקלע לאירוע הזה מלכתחילה.

מר שלומי שטרית: בדיוק, בדיוק.

גב' רונית ד. עייאש: זה החכמים, אבל איך אומרים -

גב' עדי זנד: ועדיין אני אומרת שיפה מאוד שקובי לקח צעד ועשה צעד מאוד מרשים. לפעמים לרדת מעץ יותר קשה מלעלות עליו, ואני חושבת שזה מהלך מאוד יפה שקובי עשה, שהוא לקח ומצא את הגשר עם איריס.

מר יוסף ניסן: מישהו עוד רוצה לומר משהו בעניין? טוב.

לסעיף 1 - שאילתות של החברים מתי ליפשיץ ושלומי שטרית.

שאלתא

אבקש להבהיר בצורה חד משמעית, לא אתן את ידי לטיוח את שעבר בחג השבועות ברצוני שתוקם ועדת חקירה בלתי תלויה, חיצונית אשר תסיק מסקנות והחלטות לעתיד לבוא . ברצוני שוב להדגיש שבטרם הגיע חג השבועות, התרעתי על הסכנה, והתרעתי גם בשנים קודמות

בברכה שלומי שטרית

לכבוד ראש המועצה,

אבקש לעלות לסדר היום דיון מיוחד על מאורעות חג השבועות, צר לי היה לשמוע שבישיבת מנהלי אגפינו במועצה ובישיבות נוספות נושא זה טיוח ועולם כמנהגו נוהג

בברכה

שלומי שטרית

עדנה,

כידוע אנו בחודש הבא ועדת ההתנגדיות אמורה להתכנס, אני חושב שראוי ונכון שננהל דיון מעמיק בנושא, נשמע את דעת חברי המועצה וכמובן את ראש המועצה, האם אנו מעונינים, בשכונת שרונים, לגבי המשא ומתן עם רמי, ומנהלת 8200, מה הסיכומים שהגיע ראש המועצה עם רמי, והאם נכון הדבר שרמי מוכן שמחצית משרונים תיועד ל8200 והמחצית השנייה למרכז פומבי למעלה מחודש אני דורש מראש המועצה שימציא לנו מסמך שסותר את המסמך שזה עתה קיבלתי ממשרד התחבורה, עמדת משרד התחבורה ידועה וכתובה התנגדות למחלף, ליציאה נוספת

כולנו תקווה ששכונת שרונית תתאכלס ביצד יצאו כ2000 כלי רכב מהיציאה הקבועה, ועוד תודה ובברכה שלומי שטרית

מר יוסף ניסן: שלומי שטרית בבקשה.

מר שלומי שטרית: כן. יש לי הרבה שאילתות, אני לא יודע להתחיל איפה. יש לי שאילתה של בית ספר תיכון, ושאילתה של פינוי אשפה פעמיים.

מר יוסף ניסן: אז קדימה בוא תתחיל.

גב' עדנה זטלאוי: אבל יש את השאילתה ששלחת.

מר שלומי שטרית: לגבי הנושא של הפינוי אשפה. בואו נתחיל כך, לגבי הפינוי אשפה, החלטנו שזה פיילוט ואנחנו-

מר יוסף ניסן: לא, אבל זה נושא לדיון שהוא-

גב' עדנה זטלאוי: יש נושא לדיון פינוי אשפה.

גב' רונית ד. עייאש: יש נושא לדיון רגע.

מר יוסף ניסן: זה נושא לדיון. דבר על השאילתות ששאלת.

מר שלומי שטרית: כן.

גב' עדנה זטלאוי: הנה יש לך את המסמך.

מר שלומי שטרית: כן. לגבי היציאה הדרומית. יש מכתב שאני הבאתי שאין יציאה. עד היום לא מצאת זמן למצוא האם יש אישור לכיוון כביש 40 או לא. יש איזה שהיא חוות דעת סותרת את חוות הדעת שאני קיבלתי ממשרד התחבורה? האם פעלתם לעשות משהו?

מר יוסף ניסן: רגע, אתה רוצה שאני אשיב לך.

מר שלומי שטרית: זה אחד. לא, אני אתן עוד כמה זה.

גב' ברוריה אליעז: דבר דבר נדון בו. נגמור עם זה, שאלנו, נגמור.

מר שלומי שטרית: אוקיי. כאן לגבי השאלה הזאתי.

מר יוסף ניסן: שלומי כידוע לך בתב"ע של שכונת שרונים כתוב, כתוב שהיה והשכונה תצא לפועל, אז יש בתב"ע מחלף נוסף לכביש 40. זה נכון שאתה הבאת מכתב שהוא מנוגד לתב"ע, וכשנגיע לנקודה, אז נדון בה. ורמ"י תצטרך לתת את הדעת, ומשרד התחבורה יצטרכו לתת את הדעת.

גב' רונית ד. עייאש: אבל בוא נדייק במה שאתה עונה, כי זה לא מהמגרש הראשון-

מר שלומי שטרית: אבל רונית-

גב' רונית ד. עייאש: זה מהמגרש ה-630. הווה אומר-

מר יוסף ניסן: 650.

גב' רונית ד. עייאש: 650.

מר יוסף ניסן: בפרטים הקטנים.

גב' רונית ד. עייאש: זה הפרטים הקטנים, זה פרט מאוד גדול שדילגת עליו. זאת אומרת רק מהמגרש ה-650 אפשר יהיה לבנות בלי מחלף, ורק את ה-651 יהיה צריך להיות מחלף. זאת אומרת יכול להיות פה מהפכה של שמחה גם בלי מחלף. אלה העובדות וזה שהתב"ע הלכה קדימה. אז מהבחינה הזאת בוא נדייק. שלומי וזה הקאץ' פה לא רק ה-600.

מר שלומי שטרית: דבר נוסף יוסי, תקשיב דבר נוסף אני אסביר.

גב' ברוריה אליעז: ... את כל העניין מהתחלה עד ה-650.

מר שלומי שטרית: יפה. זה לא כל כך -

גב' עדי זנד: זה מה שהיה בדיון על ההתנגדויות.

מר שלומי שטרית: זה בתב"ע רשום נכון, זה על פי חוק.

גב' רונית ד. עייאש: את לא היית בהתנגדויות. השכונה הזאת נבנתה -

גב' ברוריה אליעז: בפעם הראשונה לא הייתי -

גב' רונית ד. עייאש: לא ראשונה -

גב' ברוריה אליעז: בשנייה הייתי.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא משנה, במהות שלה השכונה יכולה להיבנות, יש לה 817 מגרשים.

פרופ' עפר לוי: יחידות.

גב' רונית ד. עייאש: יחידות נכון, תודה עפר. יכולים להיבנות 650 גם בלי מחלף, מחלפון סליחה.

גב' ברוריה אליעז: זאת הייתה האמירה?

גב' רונית ד. עייאש: זו האמירה. זאת אומרת רק מנקודה מסוימת -

גב' ברוריה אליעז: הבנתי, עכשיו אני הבנתי.

גב' רונית ד. עייאש: וממנה, בדיוק.

מר שלומי שטרית: עכשיו אני רוצה להמשיך ובבקשה אל תפריעו לי. כאחד שמכיר את הגופים הממשלתיים, הם כותבים. כתבו שזה מהמגרש ה-651, אז מה, הם כתבו

שיהיה לנו מחלף פה כבר לפני 20 שנה, הם כתבו שהמחלף פה יהיה 190 מיליון ש"ח, והוא רק 80 מיליון ש"ח.

מר יוסף ניסן: שלומי, אני כבר הסברתי לך את זה 10 פעמים.

מר שלומי שטרית: תראה, העניין הוא -

מר יוסף ניסן: 10 פעמים.

מר שלומי שטרית: תראה, העניין הוא -

מר יוסף ניסן: לא יכול להיות שאתה תעלה את זה עוד פעם.

מר שלומי שטרית: אני אסביר לך -

מר יוסף ניסן: אז אני אחזור עוד פעם.

מר שלומי שטרית: כי אתה גם רוצה לבנות שכונה חדשה בשם שרונים, וגם אין לך מחלף, וגם אתה מוריד את הפינוי של הזבל פעמיים בשבוע -

מר יוסף ניסן: מאיפה אתה אומר אבל, על סמך מה אתה אומר שאני רוצה את השכונה.

מר שלומי שטרית: וגם אנחנו לא מקיימים דיון רגיל לגבי בית ספר תיכון -

מר יוסף ניסן: שלומי, על סמך מה אתה אומר שאני רוצה את השכונה? אתה יכול להסביר לי?

מר שלומי שטרית: על סמך זה, שליחה את מפריעה לי ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: שליחה.

מר שלומי שטרית: על סמך זה שלמען השקיפות שכולנו דגלנו בבחירות שלנו, עד

היום תושבים לא שמעו את דעתך, האם אתה רוצה את השכונה הזאת לא רוצה את השכונה הזאת? ממה אנחנו מתחבאים. בוא תגיד אני רוצה את השכונה הזאת חברים. שים את זה על השולחן, ואנחנו נדבר. אבל אתה לא יכול בצורה כזאת להוביל אותנו על ליום האחרון. מבלי שיהיו הפגנות, מבלי שנצא למאבקים, מבלי שנסתכסך פה. יש פה משפחות, יש פה ילדים, אנחנו לא מעוניינים להגיע לזה. בואו נשים את זה על השולחן, ונדבר על זה בצורה מדויקת. אתה רוצה את השכונה הזאת? יופי, תגיד שאתה רוצה את השכונה. אנחנו לא רוצים את השכונה יוסי.

מר יוסף ניסן: אז להגיד לא להגיד, כבר לא הבנתי.

מר שלומי שטרית: ננהל דיון שנדע לאן אנחנו הולכים לכיוון הזה.

מר יוסף ניסן: אבל אתה כבר קבעת שאני רוצה.

מר שלומי שטרית: בוודאי, אתה השבוע אירחת אותם פה באוטובוס והתגאית ביישוב פה, והראית להם הכול יוסי. אז תגיד אני לא רוצה.

מר יוסף ניסן: מה זה קשור?

מר שלומי שטרית: תגיד אני לא רוצה, מה הבעיה להגיד?

מר יוסף ניסן: מה זה קשור אחד לשני? לא הבנתי.

מר שלומי שטרית: אתה אומר לי אני לא יכול להביע דעה. נכון לא יכולנו להביע דעה עד ששמענו את ההתנגדויות. ברגע ששמענו את ההתנגדויות אנחנו גיבשנו דעה, אנחנו יכולים להגיד את הדעה.

מר יוסף ניסן: ממש לא.

מר שלומי שטרית: זה בדיוק כך יוסי.

מר יוסף ניסן: יגאל אתה רוצה להשיב לו?

מר שלומי שטרית: לא, לא, אני רוצה שאתה תשיב לי.

מר יוסף ניסן: אני אשיב לך.

מר שלומי שטרית: בבקשה.

מר יוסף ניסן: אני אשיב לך.

מר שלומי שטרית: בבקשה.

מר יוסף ניסן: עד אשר לא מתקיים דיון, דיון בהתנגדויות ומתקבלת החלטה, אסור לך על פי דיני התכנון והבנייה להביע את דעתך בפומבי. כדאי שתדע את זה שלומי.

מר שלומי שטרית: אני רוצה שהיועץ המשפטי יגיד את זה לפרוטוקול בבקשה.

מר יוסף ניסן: כדאי שתדע את זה שלומי.

מר שלומי שטרית: אנחנו שמענו את ההתנגדויות. שים לב, שמענו את ההתנגדויות אנחנו גיבשנו את הדעה. אין עוד ישיבת התנגדויות. ב-3.8.21 יש ישיבה שבה יתקיים, פרופ' מתי לא יתקיים עוד דיון להתנגדויות, מסיבות כל מיני שאנחנו עדיין לא יודעים למה, אבל זה בסדר. ב-3 לחודש יתקיים דיון. מה הדיון, כרגע אנחנו לא יכול לדבר כרגע לפני הדיון עצמו? הרי זה מגוחך. שמענו את ההתנגדויות, אנחנו יודעים בדיוק. כל אחד יודע בדיוק מי רוצה מי לא רוצה.

גב' ברוריה אליעז: מי יהיה ב-3 לחודש.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו.

מר שלומי שטרית: ואני רוצה לשמוע את חברי המועצה. רוצה לשמוע דיון, מה הם חושבים.

עו"ד יגאל ברק: אתם שמעתם את ההתנגדויות אבל עוד לא דנתם בהתנגדויות,

במסגרת הוועדה המקומית שאמורה לדון בהתנגדויות. כלומר עוד לא קיימת את הדיון, רק שמעתם את חומר הגלם. ולכן-

מר שלומי שטרית: אבל לראש המועצה מותר לקדם בזמן הזה, להביא את 8200 לפה ולהראות להם אוטובוסים-

מר יוסף ניסן: מה זה קשור? הם גם הגיעו לישיבה, מה זה קשור בכלל?

עו"ד יגאל ברק: ולכן אני אומר, התבטאות, כי אתם יושבים בכובע של הוועדה. עכשיו אני לא... של הוועדה. אבל כשאתם יושבים בכובע של הוועדה המקומית, אתם יושבים בכובע מקצועי. ולכן אם אתה בא ומתבטא באותו עניין בהקשר אחר, אתה בעצם עלול לעורר את האמירות ש- יבואו אחר כך ויגידו אז אתה בניגוד עניינים-

מר שלומי שטרית: היועץ המשפטי של משרד הפנים אחרי שפסלו אותי כבר בוועדה הזאת, אחרי שהיועץ המשפטי של משרד הפנים החליט שאני נבחרתי מכיוון ששמעתי את התושבים, זה הטייטל שלי היה, כי התנגדנו אני ויוסי ביחד, התחרינו מי יותר מתנגד לשכונה, ולכן בחרו בי. אתם לא יכולים לסתום את הפה לתושבים, וזה היועץ המשפטי החליט, אתה קראת את חוות הדעת-

עו"ד יגאל ברק: נכון, אבל אני אומר-

מר שלומי שטרית: עכשיו שמענו את ההתנגדויות-

מר יוסף ניסן: שלומי אומר לך היועץ המשפטי-

עו"ד יגאל ברק: ההתנגדויות עלולות לעורר את הטענה-

מר יוסף ניסן: שאסור לך להביע עמדתך בפומבי, הוא אומר לך את זה.

עו"ד יגאל ברק: כבר אתם קיבלתם החלטות לפי שדנתם.

מר אביגדור: סליחה, אני לא יודע איך זה מתנהל, אם אפשר לשאול פה שאלה או משהו תוך כדי. אבל האם העובדה שהבאת לפה אנשים, ואני עוד פעם לא מכיר את

זה, היא לא סוג של התבטאות? אני שואל.

מר יוסף ניסן: אני הבאתי?

מר שלומי שטרית: בטח. אתה לא אירחת אותם פה?

מר אביגדור: ... אתה ליווית אותם? אני שואל, אני לא מכיר את זה?

מר שלומי שטרית: אתה לא אירחת אותם פה באוטובוס?

מר יוסף ניסן: ברור שכן.

מר אביגדור: אם ליווית אותם זה לא סוג של התבטאות? אני רוצה להבין פשוט.

מר יוסף ניסן: לא-

מר אביגדור: ואני פונה גם ליועץ המשפטי. האם זה סוג של אמירה? האם זה סוג של התבטאות.

מר יוסף ניסן: ממש לא.

מר שלומי שטרית: סליחה, סליחה, תנו לי רגע. אתה יודע יוסי, יוסי אתה יודע מה-

מר יוסף ניסן: אגב הם גם הגיעו לישיבת מועצה.

מר שלומי שטרית: בואו נעזוב רגע את הפוליטיקה-

מר אביגדור: סליחה שנייה שלומי, אי אפשר לאחוז את המקל מ-2 קצותיו. מצד אחד להגיד אני לא אגיד את דעתך, מצד שני לארח אנשים, סליחה ולהתכסות בהמתנה ולהגיד אני לא רשאי להגיד שום דבר, להביע שום דבר לפני שמתקיים דיון, ולהגיד ליועץ המשפטי יגיד כן, כן, כן. אבל מצד שני ברגע שאתה מארח פה אנשים, אתה מארח. אם היו באים לטייל... אבל אם אירחתם אותם, בקטע הזה זה סוג של

התבטאות. פה אני רוצה לשמוע את היועץ המשפטי גם.

מר יוסף ניסן: אביגדור.

מר אביגדור: אני לא מבין, אני בור בדברים.

מר יוסף ניסן: לא, זה לא ממש מקובל מה שקורה כאן.

מר שלומי שטרית: אביגדור השאלה שלי היא אחרת.

מר יוסף ניסן: בסדר, שלומי, שלומי.

מר שלומי שטרית: השאלה שלי אחרת, וזהו אני מסיים פה. השאלה שלי אחרת.

מר יוסף ניסן: שלומי-

מר שלומי שטרית: השאלה שלי אחרת. באמת אתה יודע יוסי אני פונה אליך עכשיו, עזוב פוליטיקה, לא מתמודד כן מתמודד, עזוב. אתה רואה את ההתנגדות של התושבים.

מר יוסף ניסן: כן.

מר שלומי שטרית: אתה רואה שהתושבים לא רוצים, מה בוער לך? מה כל כך, אתה יודע מתחיל כבר לחשוב, אני יודע שאתה אדם ישר, ואי אפשר לקחת לך את היושר.

מר יוסף ניסן: חכה עד ה-3, תודה, אני מודה לך.

מר שלומי שטרית: את זה אני יודע, אין מעטפות וכאלה.

מר יוסף ניסן: בזה אני מודה.

מר שלומי שטרית: בזה אני בטוח. אבל מה הלהט הזה של השכונה הזאת, תסביר לי. אתה רואה שכולם לא רוצים את השכונה. מה הבעיה להגיד להם אני לא רוצה. הרי הכי

טוב לנו כרגע לא להיכנס בכלל לכל הנושאים האלה ולכל המאבקים. כי אני הולך להיכנס בפייסבוק, ולהביא את כל החברים האלה פה להפגין או ליד הבית שלך, או פה. ואני לא מעוניין, לא רוצה להגיע לזה. בוא תחתוך עכשיו, בוא נגמור את זה בצורה יפה, ונגמור את זה יוסי.

מר יוסף ניסן: שלומי, אני מציע להמתין עוד, זה 3.8.21 זה לא עוד הרבה זמן.

מר שלומי שטרית: אתה מושך אותי כבר ככה יוסי, במשרד הפנים ניסית לפסול אותי שאני לא אהיה בוועדה, בוא אני עובר ייסורים יוסי, עזוב את התמימות.

מר יוסף ניסן: שלומי זה-

מר שלומי שטרית: אתה הבטחת לי וחתמת לי וחתמת לי וחתמת לי-

מר יוסף ניסן: שלומי, אני לא ניסיתי לפסול אותך, אני הייתי גם כן יחד איתך.

מר אביגדור: סליחה שלומי אני מצטער, אבל היועץ המשפטי לא התייחס לשאלה שלי.

עו"ד יגאל ברק: שוב, הדיון מתנהל על ידי יוסי, אם הוא רוצה שאני אתייחס-

מר שלומי שטרית: בבקשה, תן לו, תן לו בבקשה.

מר יוסף ניסן: אביגדור-

מר שלומי שטרית: האנשים באים משקיעים מזמנם.

מר יוסף ניסן: אביגדור זה שאנחנו פוגשים אנשים ומדברים עם אנשים ומארחים אנשים זה עדיין לא אומר כלום. בסופו של דבר, רגע שנייה-

מר אביגדור: סליחה, עם כל הכבוד תן ליועץ המשפטי להגיד, עם כל הכבוד, ויש כבוד. אתה יודע שאני מעריך אותך-

מר יוסף ניסן: יכול לענות בבקשה.

מר אביגדור: שיענה.

מר יוסף ניסן: תענה לו.

עו"ד יגאל ברק: שוב, הרעיון... האפשרות להעלות את, כלומר לעשות כאן פרויקט של משרד הביטחון זה משהו שעלה על השולחן לדיון ארוך במועצה. זה לא משהו שנעשה לא מאחורי הגב של אף אחד, זאת אומרת זה קיים-

מר אביגדור: ... אמירה פה אקטיבית.

עו"ד יגאל ברק: שנייה, אני אומר זה-

גב' ברוריה אליעז: זה עוד מהקדנציה הקודמת.

עו"ד יגאל ברק: זה נושא-

מר שלומי שטרית: בקדנציה הוא התחייב לבוחרים שלו שלא.

מר אביגדור: לפני רגע אמרת שהוא לא יכול להתבטא, ומצד שני-

עו"ד יגאל ברק: תראו, תראו, אני אומר תראו יש כאן מורכבות. תראו ישנה פה מורכבות בין הוועדה המקומית לבין המועצה. מכיוון... אותו הרכב... אבל זו לא אותה סמכות. הסמכות של הוועדה, כלומר הנושא של משרד הביטחון אם כן יהיה או לא יהיה, זה לא סמכות של החלטה של הוועדה המקומית, כיוון שזה כן קשור למועצה, ולכן זה גם הגיע למועצה. אז עכשיו שוב זה אותם אנשים, וזה נושאים ששלובים אחד בשני, אבל עדיין זה בסמכות מועצה, וזה בסמכות ועדה מקומית. ושוב המהלך הזה שעלה פה במועצה וכשהוא עלה פה למועצה, אף אחד לא אמר הוא אמור להיות... בוועדה המקומית. הוא מהלך שהמועצה כרגע בוחנת אותו.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: בסדר, אביגדור, אביגדור תודה, תודה.

עו"ד יגאל ברק: אז אני אומר במסגרת המהלך הזה, המהלך הזה מוצע בהמשך לדיון שהיה פה, זה חלק מאותו מהלך. אז כיוון שהדיון היה פה ואף אחד לא התנגד לו, אז אני לא כל כך רואה את הפגם-

מר יוסף ניסן: 100%.

עו"ד יגאל ברק: בלמחות את הבחינה של המהלך הזה שעוד לא הוחלט לגביו.

מר יוסף ניסן: תודה יגאל. כן שלומי.

מר שלומי שטרית: כן, אנחנו רוצים שתשיב לנו לגבי שכונת שרונים, יוסי, אנחנו הולכים לשכונה, לא הולכים. אנחנו רוצים לדעת, תראה-

מר יוסף ניסן: אבל שלומי זאת החלטה-

מר שלומי שטרית: אנחנו לא רוצים להגיע שוב-

מר יוסף ניסן: זאת החלטה-

מר שלומי שטרית: לא רוצים להגיע למאבק.

מר יוסף ניסן: אבל שלומי, שלומי, זאת החלטה-

מר שלומי שטרית: לא רוצים, אנחנו רוצים-

מר יוסף ניסן: זאת החלטה שהוועדה עצמה שתשב, אתה תהיה חבר בה כמוני, תחליט, תקבל החלטה-

מר שלומי שטרית: יוסי, יוסי אם אתה לא רוצה, מה זה משנה-

מר יוסף ניסן: זאת תהיה החלטה.

מר שלומי שטרית: כבר שהוועדה לא ועדה, אתה ראש מועצה, אתה רוצה שכונה תהיה שכונה, לא רוצה – לא. זה אתה צריך להגיד את זה-

מר יוסף ניסן: בסדר, אז-

מר שלומי שטרית: אז בוא נגמור את זה פה בצורה יפה, ונצא לדרך חדשה.

מר יוסף ניסן: שלומי אי אפשר לנהל דיון-

מר שלומי שטרית: יש לנו-

מר יוסף ניסן: שלומי, זה לא ניתן לנהל דיון ציבורי בדבר שאם ננהל אותו, יכול להיות שאנחנו נפסל מלשבת בו, מה לא ברור כאן? לא הבנתי, זה מאוד פשוט.

מר שלומי שטרית: אני לא מקבל את זה יוסי.

מר יוסף ניסן: יש כאן יועץ משפטי שמאשר לך את הדברים האלה.

מר שלומי שטרית: לא, לא, אתה יודע שאני לא מקבל את זה.

מר יוסף ניסן: אז אתה חוזר וחוזר-

מר שלומי שטרית: אתה יודע ש-

מר יוסף ניסן: גם החברים הבינו שאתה-

מר שלומי שטרית: משרד הפנים, חוות דעת של משרד הפנים-

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי-

מר שלומי שטרית: של היועץ המשפטי של משרד הפנים-

מר יוסף ניסן: שלומי, את הפוליטיקה שלך פה כולם הבינו-

מר שלומי שטרית: אתה יודע שיש חוות דעת של היועץ המשפטי-

מר יוסף ניסן: הכול בסדר, אתה שומר על היישוב, אתה מתנגד לעיר, הכול בסדר.

מר שלומי שטרית: אתה גם התנגדת יוסי.

מר יוסף ניסן: הכול בסדר.

מר שלומי שטרית: ביחד התנגדנו.

מר יוסף ניסן: נכון, נכון.

מר שלומי שטרית: אז אתה התהפכת, אני לא התהפכתי.

גב' ברוריה אליעז: הוא לא יכול להגיד הוא אומר לך.

מר שלומי שטרית: מה זה לא יכול להגיד?

גב' ברוריה אליעז: אני שוב, אני מקווה שהפעם זה יהיה ברור. הסוגיה הזאת תהיה כבר, הנקודה הזאת תהיה ברורה וסגורה.

מר שלומי שטרית: טוב.

גב' ברוריה אליעז: מאז שעלה הדיון לגבי שרונים, הייתה התלבטות מה עושים עם כל האנשים שכבר הביעו את דעתם. אני זוכרת את זה כדבר ראשון שעלה פה לדיון בנושא הזה. אסור למי שהביע את דעתו בכלל להיות בעל זכות הצבעה בהמשך. וכאן העניין כבר מזמן, העניין הזה דובר וטופל, ואפילו זה הגיע לידי כך שאמרו לך לעזוב, אבל אתה בגלל הנימוקים שהבאת-

מר שלומי שטרית: ברוריה אני מכבד אותך, אני לא רוצה לענות, אני לא רוצה לענות.

גב' ברוריה אליעז: לא, אבל אל תענה.

מר שלומי שטרית: אני לא רוצה גם להקשיב, בסדר? אני לא רוצה להקשיב. אז בבקשה ממך -

גב' ברוריה אליעז: אז אני אומרת -

מר שלומי שטרית: זאת שאילתה שלי, אל תנסי, את יודעת את סוחפת אותי למקומות שאני לא רוצה להגיע, בואי נרגע.

גב' ברוריה אליעז: אז אני רוצה -

מר שלומי שטרית: את יודעת גם לאן. כי כשזה נגע לאנשים אחרים פה מגרשים, כולנו הצבענו בעד, וכולנו היינו בעד. אז בואי נשאר את זה, אז תשאירי את זה בצד. ברוריה, אל תיכנסי -

גב' ברוריה אליעז: תראו אני אגיד את זה באופן -

מר שלומי שטרית: בבקשה ממך, עזבי.

גב' ברוריה אליעז: שאומרים בצבא. אל תבלבל את המוח עם אי ששייך ל-ז'. זה לא א' ו-א' זה לא ז', וזהו זה. עכשיו תקשיב על מה שמדברים כאן, בנקודה שאין...

מר שלומי שטרית: ברוריה אני לא רוצה להתעמת איתך בנושא של -

גב' ברוריה אליעז: אתה לא צריך להתעמת.

מר שלומי שטרית: עזבי, אנחנו יודעים שאת מתנגדת, כי התנגדת לכל המגרשים עד כה. אז את מתנגדת.

גב' ברוריה אליעז: מאיפה -

מר שלומי שטרית: מה לא התנגדנו למגרשים שנתנו לבנות ליד הבית שלך? התנגדנו

כולנו, מה ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: אז יופי שאתה יודע.

מר שלומי שטרית: אז למה התנגדנו עכשיו?

גב' ברוריה אליעז: אבל שלומי זה לא ייתכן.

מר שלומי שטרית: אז לא ייתכן, אז זו האמת.

גב' ברוריה אליעז: זה לא ייתכן שאתה רק חושב שאתה מדבר גם אם השאילתה היא שלך.

מר שלומי שטרית: טוב, אני לא רוצה להיסחף, להגיע למקומות-

גב' ברוריה אליעז: כשתחליט שסיימת-

מר שלומי שטרית: עזבי אני מכבד אותך, סיימתי, בואי נשאיר את זה.

גב' ברוריה אליעז: כשתחליט שסיימת אני אסיים-

מר שלומי שטרית: יש לי עוד דיונים.

מר יוסף ניסן: טוב שלומי-

גב' ברוריה אליעז: אני אסיים את המשפט שלי בבקשה.

מר יוסף ניסן: טוב 100%.

גב' ברוריה אליעז: אז אם סיימת, אז בבקשה. אני מסיימת את שלי.

מר שלומי שטרית: טוב.

גב' ברוריה אליעז: ובכן העניין הזה עלה כבר מזמן, ונידון בכל ההיבטים מתי מותר ומתי אסור, ועיניי שיעשו מפה לשם לא יעזרו, אלא סבלנות תעזור.

מר רמי: אני רוצה לשאול.

גב' ברוריה אליעז: לא, אתה לא יכול לשאול כשאני מדברת.

מר רמי: אז אני רוצה להגיד משהו.

גב' ברוריה אליעז: אבל אתה לא יכול, כי אני מדברת כרגע.

מר רמי: אז אני אגיד בכל זאת.

גב' ברוריה אליעז: לא, אתה לא תגיד.

מר יוסף ניסן: רמי, רמי, רמי-

גב' ברוריה אליעז: אתה לא תגיד-

מר רמי: אחרי זה אני אלך.

גב' ברוריה אליעז: אז תלך כשאני מסיימת בבקשה את המשפט.

מר יוסף ניסן: רמי, די זה לא מתאים, נו רמי.

גב' ברוריה אליעז: סליחה, זה שאתה אורח-

מר רמי: את לא מעניינת אותי.

גב' ברוריה אליעז: זה שאתה אורח-

מר רמי: את באמת לא מעניינת אותי. שראש מועצה-

גב' ברוריה אליעז: תשמע, אני לא אענה לך -

מר רמי: בא עם 8200 זו אמירה.

גב' ברוריה אליעז: אני לא אענה לך.

מר רמי: זו אמירה אקטיבית.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא מסכים איתך אגב. אני אגיד לך למה.

גב' ברוריה אליעז: אני לא אענה לך.

מר רמי: זו אמירה.

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, רגע, אז תרשה לי לענות לך.

מר רמי: אם הוא מתנגד הוא היה צריך להיות סביל.

פרופ' מתי ליפשיץ: תרשה לי לענות לך. לפני שאתה קם והולך, אחרי שאתה אומר את דבריך, תרשה לי -

גב' ברוריה אליעז: אני לא יודעת מי אתה...

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה.

מר שלומי שטרית: ברוריה, די, די חברים. בואו ננסה להשתדל.

גב' ברוריה אליעז: מה זה החוצפה הזאת.

מר שלומי שטרית: די ברוריה.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבריה לי קוראים מתי -

מר רמי: את מדברת יפה מ-א' עד ז'. מי את שתגידי לי שאני חוצפן?

גב' ברוריה אליעז: אני זאת אני ואתה זה אתה. ויש... גדול בינינו.

מר רמי: מי את? מי את?

גב' ברוריה אליעז: חצוף אחד.

מר רמי: ... חצופה שכמוך.

גב' ברוריה אליעז: חצוף, חצוף.

מר יוסף ניסן: ברוריה, רמי, רמי, רמי.

דובר: חבר'ה בואו נחזור לשית.

גב' ברוריה אליעז: אני לא יודעת מי אתה, פעם ראשונה שאני יודעת שאתה קיים.

מר יוסף ניסן: רמי, זה לא מתאים. רמי, זה לא מתאים לך.

גב' ברוריה אליעז: ... אני מתייחסת בכבוד לכל תושב. ואם אתה לא יודע מה היא דרך ארץ, אז תעזוב את המקום, חוצפן אחד.

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוריה אני רוצה לענות משהו. למה אני לא מסכים עם שניכם. קודם כל אני בכלל לא מבין את הוויכוח, כי ב-3.8.21 מתיישבים כולנו-

גב' ברוריה אליעז: נכון-

פרופ' מתי ליפשיץ: וכל אחד יביע, רק שנייה, וכל אחד יביע את דעתו, אנחנו מדברים על פחות מעוד חודש קדימה.

גב' ברוריה אליעז: בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז על מה כל הוויכוח הזה.

מר שלומי שטרית: אז תיתנו לי להמשיך.

מר יוסף ניסן: רגע שלומי.

גב' ברוריה אליעז: עם זה אני מסכימה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל רגע, אני רוצה לענות על 8200. בעוד חודש המועצה תקבל את ההחלטה.

גב' ברוריה אליעז: מי זה הרמי הזה?

פרופ' מתי ליפשיץ: ... אני רוצה להתייחס זו לא אמירה, אני אגיד לכם למה. יכול להיות לדעתי, ואני אוסיף לעניות דעתי, למרות שאתם שניכם נעולים כבר במחשבות שלכם, ולא פתוחים לשמוע.

מר אביגדור: למה החלטת את זה? החלטת שאני נעול, אוקיי בסדר.

פרופ' מתי ליפשיץ: לדעתי כן, אבל זה לעניות דעתי, אתה-

מר אביגדור: אז אני יכול להגיד אחרת, אני יכול להגיד שאתה באת עם דעה מסוימת ולא משנה מה אני אגיד, אתה תגיד את שלך, סתם. בוא לא נתחיל את השיח הזה. אתה לא מכיר אותי מספיק, אז בוא אל תגיד את זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני גם לא כל כך מצטער על זה שאני לא מכיר אותך.

דובר: לא, די, די.

מר יוסף ניסן: אביגדור.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שאני רוצה להגיד-

גב' עדנה זטלאוי: זה ממש לא יפה, לא מכובד, ל-2 הצדדים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז תן לי בבקשה לדבר ואל תיכנס לי... ולמה אני רוצה להגיד ש-8200 זה לא אומר שום דבר. יכול להיות שחלק משיקולי הדעת ב-3.8 זה יהיה האם כן כדאי או לא כדאי עם 8200, אולי... שיקול דעת ואולי לא. ואני אומר לכם עוד פעם אני לא מביע שום דעה כרגע. לכן אני אומר זה נכון לשמוע מה יש ל-8200 להציע, זה נכון לשמוע מה 8200 רוצה, זה לא אומר שצריך לתת להם את מה שהם רוצים, זה לא אומר שצריך להכניס אותם, זה לא אומר שצריך לעשות את שרונים. אבל זה כן אומר שיכול להיות שבשיקולי הדעת ב-3.8.21 חלק משיקולי הדעת שלנו יהיו האם כן או לא להתייחס ל-8200. אבל זה לא אומר הצגת עמדה, ממש לא.

מר אביגדור: אז סליחה, אני לא מסכים איתך.

מר יוסף ניסן: טוב, חברים, חברים, זה לא דיון. אביגדור, אביגדור-

מר אביגדור: היו לוקחים...

מר יוסף ניסן: אביגדור, אביגדור מספיק נו. באתם אתם אורחים.

גב' רונית ד. עייאש: האמת היא ההערה הזאת במקומה-

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי-

גב' רונית ד. עייאש: ... היית מזמין אותנו לביקור, שגם אנחנו נוכל להיות איתם.

מר יוסף ניסן: 100% בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: חבל שזה לא קרה.

מר שלומי שטרית: כל זה בהיחבא, אתה מבין?

גב' רונית ד. עייאש: זה ממש אירוע שהיה צריך להיות שקוף-

מר שלומי שטרית: גם רטנת איך אני יודע מהאוטובוס. אתה כעסת על כל המועצה שידעתי מהאוטובוס.

פרופ' מתי ליפשיץ: ב-3.8.21 המועצה תגיד את דעתה-

מר יוסף ניסן: בדיוק נכון.

גב' רונית ד. עייאש: אבל היינו צריכים להיות...

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: אז אני רוצה לציין את זה פה לחברי המועצה בבקשה אחת, את הנושא הזה כי זה מאוד חשוב.

מר יוסף ניסן: חברים זה לא דיון. אביגדור, אביגדור, תכבד אותנו, תכבד. אנחנו פה יושבים בישיבת מועצה, אני נותן לך רשות דיבור, אבל אתה לוקח את זה למקומות שהם לא נכונים ולא מתאימים, זה הכול. אז בוא אתה יודע, אין דברים כאלה שיש ויכוח.

מר אביגדור: לאן אתה...

מר יוסף ניסן: לוויכוח אישי עכשיו בין-

גב' ברוריה אליעז: מה זה קהל מתווכח עם המועצה?

מר יוסף ניסן: בסדר נו-

מר אביגדור: אם אני מעיר הערה שהיועץ המשפטי פה משחק עם משחק מילים-

גב' ברוריה אליעז: זה לא בסדר-

מר יוסף ניסן: אבל אביגדור-

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: זה אומר שראש המועצה צריך לשלוט בדיון, וזה לא קורה.

גב' ברוריה אליעז: שצריך לתקוע את זה.

גב' רונית ד. עייאש: זה אומר שראש המועצה לא-

מר יוסף ניסן: אני לא יודע כבר למי להקשיב חברים.

מר אביגדור: יוסי צריך להפריד בין 2 דברים, אחד אני לא בעד השכונה נקודה. זה אחד. שתיים, העובדה שזו אמירה, זה לא קשור כרגע אם אני בעד או לא. זה משהו מקצועי, זה משהו ענייני, זה מה שצריך...

מר יוסף ניסן: אז אומר לך יועץ משפטי-

מר אביגדור: לא אמר שום דבר.

מר יוסף ניסן: אז הוא לא אמר, בסדר.

גב' ברוריה אליעז: אז הוא לא אמר.

מר יוסף ניסן: אז לא אמר, בסדר גם בסדר.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי נמשיך.

מר שלומי שטרית: אז אני רוצה לסיים לחברי המועצה פה. בשבוע הבא, בדרך כלל הם עושים תרגיל שהם באים להעביר את ההחלטות. הם אומרים אתם מקבלים-

גב' ברוריה אליעז: מי זה הם? מי זה הם?

מר שלומי שטרית: משרד הפנים ורשות מינהל מקרקעי ישראל וכולם ביחד, יבואו לפה, והקבלנים-

גב' ברוריה אליעז: אוקיי שנדע מי זה הם.

מר יוסף ניסן: שלומי אין שום קשר למשרד הפנים.

מר שלומי שטרית: מבנה תעשייה, יש שם הרבה.

גב' ברוריה אליעז: טוב אוקיי.

מר שלומי שטרית: שהם יגיעו הם ינסו לכופף אותנו האם אנחנו מוכנים לקבל את ההתנגדויות בכפוף. אז חבר'ה, בכפוף הזה שימו לב, כל בכפוף זה בלוף, זה או שאנחנו מקבלים את ההתנגדויות של התושבים, וכך השכונה יורדת מהפרק, או שאנחנו לא מקבלים. כל ה"בכפוף" האלה, אני בדקתי את זה משפטית, חבר'ה לא להיכנס לבור הזה, זה תרגיל שהם.

מר יוסף ניסן: אוקיי.

מר שלומי שטרית: את זה לדעת, זה דבר אחד.

מר יוסף ניסן: טוב.

מר שלומי שטרית: יש לי עוד כמה.

מר יוסף ניסן: עוד כמה שאילתות?

מר שלומי שטרית: כן, עוד כמה שאילתות בקטנה אבל אני אעשה את זה יוסי. גם לגבי הנושא של הפינוי-

פרופ' מתי ליפשיץ: תשמע ב-00:22 יש ספרד נגד-

מר שלומי שטרית: הנה אני כבר מסיים-

גב' עדנה זטלאוי: אני לא בטוחה שב-00:22 אתה תוכל לראות ספרד.

גב' רונית ד. עייאש: מתי זה סיבוב ראשון-

מר שלומי שטרית: אני כבר מסיים אבל זה חשוב מאוד-

גב' רונית ד. עייאש: יש לנו...

גב' עדנה זטלאוי: ... מה שנקרא.

מר שלומי שטרית: יוסי גם לגבי הנושא של בית הספר התיכון.

מר יוסף ניסן: יש דיון, יש נושא לדיון.

גב' ברוריה אליעז: זה תעבור כי-

מר יוסף ניסן: יש נושא שלומי, נכון בזה.

גב' ברוריה אליעז: מחר יהיה דיון... תעבור על זה-

גב' עדנה זטלאוי: זה על סדר היום סעיף 5.

מר שלומי שטרית: טוב, תודה רבה. נמשיך הלאה.

לסעיף 2 - אישור פרוטוקול 5/2021 מיום 8.6.21.

מר יוסף ניסן: אוקיי חברים אנחנו מאשרים את הפרוטוקול חמישי מיום 8.6.21
יש הערות לפרוטוקול? מישהו מתנגד?

מר שלומי שטרית: המחיקות מהפרוטוקול, לא מחקו כלום?

מר יוסף ניסן: לא. נמנע? גם לא.

מר שלומי שטרית: עדנה הייתה אז לא מחקו.

גב' עדנה זטלאוי: לא הייתי ב-8.6.21.

מר שלומי שטרית: אז אם היית לא מחקו.

מר יוסף ניסן: טוב, הפרוטוקול מאושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול 5/2021 מיום 8.6.21.

לסעיף 3 - דיווח ראש המועצה כולל עבירות פע"ר.

מר יוסף ניסן: אני רוצה רק בנושא הדיווח, גם מול משרד התחבורה בעניין החניון של הרכבת, יש התקדמות אני מקווה שזה יסתיים בשבועיים שלושה הקרובים, ואנחנו נעדכן אתכם. נושא הסיבים האופטיים, יש כבר חוזה מוכן-

גב' עדנה זטלאוי: שלחתי לכם.

מר יוסף ניסן: קיבלתם יש לכם 24 שעות תעירו, אם יש הערות מיוחדות נשמח לשמוע, כדי לא לעכב את המכרז, בסדר?

לסעיף 4 - דיון מיוחד בנושא חטיבה.

מר יוסף ניסן: אני עובר לסעיף הנוסף, סעיף 4 דיון מיוחד בנושא החטיבה. ברוריה את רוצה לומר כמה מילים?

גב' ברוריה אליעז: לא, אני לא רוצה, כי אני רוצה כפי שאמרנו את זה, שלומי כבר הבין את זה עכשיו, ועברנו הלאה. שמחר תהיה שיחה עמוקה עם האיש הכי מבהיר את העניינים במטה-

מר שלומי שטרית: לגבי מה? לגבי בית ספר התיכון?

גב' ברוריה אליעז: כן, אז אנחנו לא מדברים על זה.

מר שלומי שטרית: לא, לא, לגבי בית הספר התיכון אני רוצה שקיפות מלאה

לתושבים.

גב' ברוריה אליעז: אבל מה אתה רוצה-

מר שלומי שטרית: שיתוף התושבים.

גב' ברוריה אליעז: אתה רוצה שאני אגיד לך מה הוא אמר לפני שהוא אמר-

מר שלומי שטרית: אנחנו רוצים את שיתוף התושבים.

גב' ברוריה אליעז: אתה רוצה שאני אגיד לך מה הוא אמר לפני-

מר שלומי שטרית: לצאת עם הודעה לתושבים יש בית ספר תיכון או אין בית ספר תיכון.

גב' ברוריה אליעז: שהוא אמר-

מר שלומי שטרית: נקבל החלטה ביחד.

גב' רונית ד. עייאש: ברוריה רגע-

גב' ברוריה אליעז: פעם תשיעית.

מר שלומי שטרית: לא, ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: אז חכה-

מר שלומי שטרית: לא תכניעי ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: והסכמת למחר שנשמע ממנו-

מר שלומי שטרית: לא הסכמתי למחר, אני הסכמתי לזה שאני רוצה-

גב' ברוריה אליעז: אוי באמת יוסי, תלך הלאה... אתה תוקע את עצמך.

מר יוסף ניסן: שלומי-

מר שלומי שטרית: התושבים לא ידעו אם בונים להם בית ספר תיכון.

מר יוסף ניסן: ברוריה תני-

גב' ברוריה אליעז: מה אתה תוקע את עצמך.

מר יוסף ניסן: אז תני לי לדבר. שלומי?

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: הנושא הזה יבוא לידי ביטוי מחר, אחרי זה אנחנו-

מר שלומי שטרית: מה יש מחר?

מר יוסף ניסן: שנייה, אנחנו יושבים עם משרד ה-

מר שלומי שטרית: מי יושב?

מר יוסף ניסן: עם משרד החינוך.

גב' ברוריה אליעז: אבל אמרת קודם שאתה מבין.

מר שלומי שטרית: איפה אנחנו? איפה אנחנו? מה עם חברי המועצה?

גב' ברוריה אליעז: אתה רוצה לבוא לדבר איתם?

מר שלומי שטרית: אתם מקדמים משלמים כסף לאדריכלים, משלמים מקדמים-

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי-

מר שלומי שטרית: ואנחנו לא יודעים כלום -

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי -

מר שלומי שטרית: אז מה איפה אנחנו פה חברים?

גב' עדי זנד: אני מבקשת זכות דיבור.

גב' רונית ד. עייאש: אי אפשר לנהל ככה ישיבה. חברים, אי אפשר לנהל ככה ישיבה.

גב' ברוריה אליעז: אני מסכימה.

מר יוסף ניסן: אני מסכים.

גב' רונית ד. עייאש: את והוא לוקחים את הישיבה בכל נושא.

מר יוסף ניסן: אני מסכים.

גב' עדי זנד: אני לא מתכוונת לצעוק -

גב' ברוריה אליעז: סוף סוף -

גב' עדי זנד: אני מבקשת זכות דיבור.

מר יוסף ניסן: אז רגע שנייה, אני רק רוצה לסכם את הנושא הזה.

גב' עדי זנד: לא, זה... לנושא הזה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה לא סיכום, זה הנושא, אנחנו רוצים לדבר פה על האג'נדה.

מר יוסף ניסן: אז רגע אני רוצה לומר -

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו רוצות לדבר עליו.

מר יוסף ניסן: אני רוצה רק לסכם 2 מילים ואני אתן לך לדבר. אנחנו מחר נפגשים עם משרד החינוך, אחרי זה אנחנו נפגש עם ההורים. אנחנו נבין את כל התמונה המלאה, ואז גם נשקף את זה עבורכם.

גב' רונית ד. עייאש: אז למה זה נושא פה? למה זה כבר נדחה מחודש קודם, שהיה באג'נדה, עבר לתוכנית החודש הזה, ועכשיו מחר אתם יושבים. תגידו לי-

גב' ברוריה אליעז: משום שאמרו לנו-

מר יוסף ניסן: רגע, ברוריה, ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: את חושבת שאני קובעת לו את הלוי"ז.

גב' רונית ד. עייאש: ברוריה, זה שלי.

גב' ברוריה אליעז: מתי הוא ידבר איתי?

גב' רונית ד. עייאש: ברוריה, זה שלי.

גב' ברוריה אליעז: אבל את יכולה להבין לבד.

גב' רונית ד. עייאש: הוא לא רלוונטי-

מר יוסף ניסן: היא לא מבינה, היא לא יכולה להבין.

גב' רונית ד. עייאש: הוא לא רלוונטי ההוא, ההוא לא רלוונטי, זה פנימי, פנים יישובי. רוצים או לא רוצים, טוב לנו או לא טוב לנו.

גב' ברוריה אליעז: עוד הפעם...

גב' רונית ד. עייאש: משפיע עלינו לשנים ארוכות-

גב' ברוריה אליעז: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: מאוד.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: אז בואו נעשה את זה הדיון פנימה, ולא נרוץ למשרד החינוך.

גב' ברוריה אליעז: נכון... לדון, כי את לא יודעת-

מר יוסף ניסן: כן, את לא יודעת מה ההשלכות של זה בכלל.

גב' ברוריה אליעז: כי את לא יודעת מה הוא נותן-

גב' רונית ד. עייאש: בטח שהוא נותן, הוא רוצה לחסוך את ההסעות.

גב' ברוריה אליעז: את לא יודעת כלום. אני לא יודעת, אז איך את יודעת?

גב' רונית ד. עייאש: אני-

מר יוסף ניסן: אבל רונית-

גב' ברוריה אליעז: כשאני בדיון איתם חצי שנה לא יודעת-

גב' רונית ד. עייאש: מיציתי, מיציתי.

גב' ברוריה אליעז: אז את יודעת?

גב' רונית ד. עייאש: אני יודעת-

גב' ברוריה אליעז: את לא יודעת.

גב' רונית ד. עייאש: אני יודעת הכול ברוריה.

מר יוסף ניסן: רונית, אבל ברוריה, ברוריה, ברוריה -

גב' ברוריה אליעז: את לא יודעת כלום.

גב' רונית ד. עייאש: את בלתי אפשרית -

גב' ברוריה אליעז: חד משמעית. חד משמעית את לא יודעת כלום.

גב' רונית ד. עייאש: בלתי אפשרית. אי אפשר לנהל איתך.

גב' ברוריה אליעז: את חד משמעית את לא יודעת.

גב' רונית ד. עייאש: תתפלאי.

מר יוסף ניסן: אוקיי -

גב' עדי זנד: סליחה, אני מבקשת, אני ביקשתי רשות דיבור רגע.

מר יוסף ניסן: רגע שנייה, שנייה, עדי. עדי ביקשה את זכות הדיבור דקה.

גב' רונית ד. עייאש: היא חברת מועצה.

מר יוסף ניסן: דקה, כן עדי.

גב' עדי זנד: אני רוצה להגיד שאנחנו יושבים פה כולנו בזכות זה שהתושבים בחרו בנו. בחרו בנו להיות להם נציגים, להיות מעורבים בתהליכי קבלת ההחלטות הכי משמעותיים של היישוב הזה.

גב' ברוריה אליעז: נו זה ברור עדי.

גב' עדי זנד: סליחה, ברוריה אני לא דיברתי מילה -

גב' ברוריה אליעז: שמעת איך תושב מדבר.

גב' עדי זנד: רגע שנייה, אני עד עכשיו לא דיברתי מילה אחת הערב-

גב' ברוריה אליעז: אני אתן לך את הכבוד, כי את יודעת שאני מכבדת אותך.

גב' עדי זנד: אז אני מבקשת עכשיו-

גב' ברוריה אליעז: אני אכבד אותך.

גב' עדי זנד: את ה-10 דקות שהקצו לי-

גב' ברוריה אליעז: אני כזאת ילדתי, עם זה נפלת, נפלת 5 שנים. אבל נפלו איתך כבר

10.

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

גב' ברוריה אליעז: נפלו איתך כבר 10.

גב' עדי זנד: ברוריה, עכשיו את יכולה לתת לי לדבר בבקשה? אוקיי. אנחנו נבחרנו פה בזכות זה שהתושבים בחרו בנו להיות נציגיהם, גם לייצג איתם לעבוד בשבילם, לייצג אותם ולשמוע ולהיות מעורבים בתהליכי קבלת החלטות. ואם יש נושא שהוא כל כך אקוטי, שבאמת אני מסכימה עם כולכם, שהוא יגזור להמון שנים קדימה, הפעם האחרונה שהנושא הזה עלה לדיון היה לפני 20 שנה, כשהילדים שלי עמדו ללכת לבית ספר תיכון. רגע שנייה, הגיע הזמן עוד פעם-

גב' ברוריה אליעז: נכון.

גב' עדי זנד: אבל אני חושבת שבסיטואציה הזאת הדיון צריך להתקיים איתנו,

גם אם את רוצה להזמין מישהו ממושרד החינוך-

גב' ברוריה אליעז: אני לא מזמינה, אני לא יודעת עוד מה הוא מציע מחר.

גב' עדי זנד: רגע, תני לי לדבר.

גב' רונית ד. עייאש: אז למה זה פעמיים על הפרוטוקול.

גב' ברוריה אליעז: את יודעת בדיוק למה, כי הלכת לחפור מה קורה עם איזה תב"ר.

מר שלומי שטרית: לא ברוריה-

גב' עדי זנד: לא קשור לתב"ר.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה קשור לתב"ר? אני מתנגדת לתב"ר.

מר שלומי שטרית: שילמתם מאות אלפי שקלים ללא אישור שלנו.

מר יוסף ניסן: לא שילמנו.

גב' רונית ד. עייאש: חד וחלק.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: לא שילמנו.

גב' עדנה זטלאוי: לא, זה לא אישור תב"ר, זה דיון בנושא חטיבת ביניים.

גב' רונית ד. עייאש: זה בלתי אפשרי... ומה זה יעזור לי.

מר יוסף ניסן: טוב חברים אפשר להתקדם?

גב' עדי זנד: אני יכולה להמשיך?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' עדי זנד: יופי. אני חושבת שהדיון הזה צריך להתקיים קודם כל כאן, ליד השולחן הזה, כאסטרטגיה-

מר שלומי שטרית: לא כהסכם פוליטי.

גב' עדי זנד: רגע-

גב' ברוריה אליעז: די עם הפוליטיקה.

מר שלומי שטרית: זה הסכם פוליטי בינך לבינו.

גב' עדי זנד: כאסטרטגיה-

מר שלומי שטרית: זה בינך לבינו.

גב' ברוריה אליעז: איזה שטויות.

מר שלומי שטרית: ברוריה, את רוצה את זה, ובואי נשים את זה על השולחן.

גב' ברוריה אליעז: פשוט מדבר שטויות. ואני עכשיו מפסיקה להגיב, כי כאן מדברים שטויות-

מר שלומי שטרית: טוב ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: מתוך נקודת ראות-

מר שלומי שטרית: כי ברוריה את רוצה, את מאמינה בזה.

גב' ברוריה אליעז: אינטרסנטית.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: אוי הנה החוצפן עם ה-10 שנים של קלקול המצב, כן.

גב' עדי זנד: אוקיי, אני חושבת שאנחנו צריכים לנהל קודם כל דיון -

גב' ברוריה אליעז: ראית מאיפה זה נובע.

גב' עדי זנד: אני חושבת שקודם כל אנחנו צריכים לנהל דיון אסטרטגי בינינו לא רק לגבי החלטה -

מר יוסף ניסן: מה את קמה באמצע הדיון לא הבנתי.

גב' עדי זנד: לא לגבי החלטה האם כן או אם לא, אלא איך אנחנו מתנהלים כי הדיון הוא קודם כל של היישוב. אנחנו כתושבי להבים צריכים לקבל החלטה, לא לקבל החלטה -

מר שלומי שטרית: מה טובת היישוב.

גב' עדי זנד: קודם כל לראות -

גב' ברוריה אליעז: הכול אני מסכימה -

גב' עדי זנד: שנייה, שנייה, אני, תנו לי רגע לגמור לדבר.

מר שלומי שטרית: רק לטובת היישוב.

גב' עדי זנד: אי אפשר ככה, אי אפשר ככה. אנחנו צריכים כתושבי היישוב להגיד, לשים בצד ימין מה טוב בזה, בצד שמאל מה פחות טוב בזה, ואז להחליט את מי עוד אנחנו רוצים כתושבי היישוב, אני לא מדברת לא פוליטיקאים ולא מועצה, כתושבי היישוב, את מי אנחנו רוצים לשאול. את מי אנחנו רוצים להזמין לשולחננו, להזמין אותם להציג בפנינו את היתרונות, להציג בפנינו את החסרונות, לא שאתם תיפגשו איתם, ואתם תיפגשו עם התושבים ואתם תביאו אחר כך את ההחלטות לשולחן המועצה, לא. אני מבקשת -

גב' ברוריה אליעז: מסכימה.

גב' עדי זנד: ברוריה, אני מבקשת ולא משנה בכלל כרגע מה עמדתך, אני דווקא מאוד נזהרת מלהגיד עכשיו את עמדתך. אני רוצה לבקש שבנושא האקוטי הזה לא נעשה את הטעויות שעשינו עם נושאים אחרים, נתנהל מלכתחילה כמו שצריך. ולכן נקיים דיון כאן לפני שאתם הולכים להיפגש עם מישהו, נקיים דיון כאן על היתרונות והחסרונות בלכת לכיוון של חטיבה, ואחר כך תיכון וכן הלאה. נעלה את כל הידע שיש לנו האישי, ממעגלים אחרים, מניסיון אחר, לא משנה ממה. ואז נחליט איך אסטרטגית אנחנו פועלים לשמוע את התושבים שלנו ולשמוע גם מומחים. אני חושבת שיש מקום לשמוע מומחים. אני רק חושבת שלא צריך להתבלבל בסדר. כי זה קודם כל משהו של הקהילה שלנו. והקהילה שלנו צריכה להחליט אם היא הולכת למקום כשהיא יודעת מה, אין פה שחור ולבן. יש פה בחירה וכל בחירה היא ויתור על משהו.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי, כשתסיימי אני רוצה משפט אחד.

גב' עדי זנד: אז אני אומרת אני מבקשת, קודם כל אני מבקשת לדעת עם מי אתם הולכים להיפגש מחר.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי. אז אני רוצה -

גב' עדי זנד: זכותי אני חושבת, רגע -

גב' ברוריה אליעז: עוד לדבר, אבל אי אפשר לדבר -

מר יוסף ניסן: רגע תני לה לסיים, תני לה לסיים ברוריה.

גב' עדי זנד: אני רוצה לבקש שמית לדעת עם מי אתם הולכים להיפגש מחר אם אפשר. השני זה אני רוצה לבקש שאם אנחנו פותחים היום או מחר או מחרתיים דיון -

גב' ברוריה אליעז: מתי שנפתח.

גב' עדי זנד: שכל אחד מאיתנו ילך לעשות שיעורי בית, ידבר, יאסוף מידע, ונביא לפה את כל הנושאים לדיון ואחר כך -

גב' ברוריה אליעז: אני צריכה לענות.

גב' עדי זנד: במקביל אנחנו צריכים לעשות מעגלי שיח עם התושבים ולשמוע.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי 100% כבר דיברנו-

גב' עדי זנד: אני מבקשת שלא תקיימו תהליכים שהם עוקפי השולחן הזה.

גב' ברוריה אליעז: עדי, עדי, אני אענה-

גב' רונית ד. עייאש: והיישוב הזה.

גב' עדי זנד: והיישוב הזה.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה בבקשה-

גב' עדי זנד: אנחנו דרך אגב נציגים של היישוב אנחנו לא-

גב' ברוריה אליעז: עדי, את ראית-

גב' עדי זנד: שום דבר אחר.

גב' ברוריה אליעז: את ראית שעל כל משפט הנהנתי-

גב' עדי זנד: שזה יפה.

גב' ברוריה אליעז: תודה. שיפה שאני מסכימה איתך.

גב' עדי זנד: גבירתי המפקחת.

גב' ברוריה אליעז: עדי, אנחנו מכירות לא מהיום ואני חושבת שאנחנו גם מכבדות מאוד אחת את השנייה וגם מחבבות, אני לפחות מצידי. אז ככה, אני פשוט רוצה לפנות

אליך כמי שכל כך מבינה עניין, וכל כך מתמצאת בנושא החינוך כמוני, אני יודעת אני יותר זקנה בעשור, אז אני התעסקתי עם זה בעשור יותר. אבל התעסקת כל כך הרבה עשורים בזה ואת מבינה. מה שאת אמרת זה מבחינתי כאיש חינוך, ולא רק כאיש חינוך, מי שעוסק בעניין של ניהול בעיה מובן מאליו. אז קודם כל שיהיה ברור שאנחנו כאן בכלל לא משני צידי המתרס, לגבי כל משפט שאמרת, וזה היה תמיד כך. זאת הייתה דעה שלי מתמיד שכך נוהגים, אי אפשר לקחת ולהתייחס לעניין, אפילו אם אתה מאמין בו, ואפילו אם זה החזון שאתה גיבשת לעצמך, כי גם אתה בן אדם.

גב' עדי זנד: נכון.

גב' ברוריה אליעז: ומאמין בדרך שלך, כי אחרת בשביל מה אתה פה. וכל מה שאמרת לגבי, אנחנו משרתי הציבור, ואנחנו באנו כאן לעשות את מה שהם עושים, אם אין לך זמן את יכולה ללכת, לא לך, לא לך. לגבי תנועות הידיים אני מתייחסת, כי הן מפריעות לי מאוד. אז מה שאני רוצה לומר לך, מה שאני רוצה לומר לך עדי, עדי, ואני אמשך לומר עד שאני אסיים, כי רציתי לומר את זה בקיצור, אבל אם רוצים ארוך, אז יהיה ארוך. עדי-

פרופ' מתי ליפשיץ: קצר, קצר.

גב' ברוריה אליעז: אז בשבילך-

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו רוצים קצר.

גב' ברוריה אליעז: אז בשבילך אני אקצר.

גב' עדי זנד: ב-00:22 יש משחק-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא באמת אני אומר את זה, זה עובר כבר את הגבולות של הטעם הטוב.

גב' ברוריה אליעז: עדי, ולכן כדי לשקף אידיאל אי' ב' אתה צריך לדעת מה אתה משקף, מה האינפורמציה. יש 2 סוגי שקיפות. יש את הצד של שקיפות שבאה מתוך איזה, יש לך כאן חברה שלא תיתן לך לראות ב-00:22. אז יש שקיפות שאנחנו מנהלים

אותה מתוך שמיעת אני מאמין של זה וההוא וזה, ויש שקיפות טכנית, פשוט אתה חייב לחבר את הדברים. אתה כדי לקרב אגינדה או להרחיב אגינדה או לפסול אגינדה, אתה צריך להבין-

גב' עדי זנד: מי זה אתה אצלך?

גב' ברוריה אליעז: מה?

גב' עדי זנד: מי זה אתה?

גב' ברוריה אליעז: אז אני כבר אומר.

גב' עדי זנד: אני שואלת מי זה אתה.

גב' ברוריה אליעז: ה-אתה זה מי ש-

גב' עדי זנד: מי זה אתה? זה את ויוסי?

גב' רונית ד. עייאש: ככה זה נראה.

גב' עדי זנד: זה את ויוסי וקובי?

גב' ברוריה אליעז: לא, אתה זה כל-

גב' עדי זנד: זה את ויוסי ו-

גב' ברוריה אליעז: לא, אתה זה כל אדם, כל אדם.

גב' עדי זנד: לא. אנחנו-

מר יוסף ניסן: רגע, תני לה לסיים, תני לה לסיים.

גב' עדי זנד: אני שואלת מי זה אתה.

גב' ברוריה אליעז: אני באמת לא הפרעתי לך, אז תני לי.

גב' עדי זנד: אני שואלת מי זה אתה.

גב' ברוריה אליעז: עדי, לא-

גב' עדי זנד: מי זה אתה רק תעני לי.

גב' ברוריה אליעז: לא נתת לי להתגנב אליך-

גב' עדי זנד: סליחה.

גב' ברוריה אליעז: בשיחה, אז אנא תני לי עד הסוף. אתה זה כל אדם שכאן רשאי לחשוב, וכחבר מועצה להביא את עמדתו, ויחד עם זאת לשקף את דעת הציבור ולקחת אותה בחשבון. והכול אני רוצה לעשות. כי את מכירה אותי, אני לא אעשה דברים מאחורי הגב, ואני לא משקרת.

גב' עדי זנד: אותך אני מכירה, אחרים אני לא כל כך בטוחה שלא עושים דברים מאחורי הגב.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי טוב, את מדברת איתי.

גב' עדי זנד: עכשיו אנחנו מדברות כן.

גב' ברוריה אליעז: אני עונה לך.

גב' עדי זנד: כולם פה הקהל שלנו.

גב' ברוריה אליעז: אני אמינה בעיניך.

גב' עדי זנד: יש לנו קהל שגוי.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא יכול להיות שנושא אחד ייכנס לתוך הלילה, וכל אחד זורק מילה. א' אין פה בכלל תרבות של פגישת מועצה, אני חייב להגיד את זה.

גב' עדי זנד: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: תסלחו לי ואני חייב להגיד את זה, אין פה שום תרבות. אחד נכנס לתוך השני, אחד עונה לשני, אחד צועק על השני. אז מותר לעשות את זה פעם פעמיים-

מר יוסף ניסן: תקרא את סעיף 9, תקרא את סעיף 9.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל לא כל הזמן, אני אומר את זה ברצינות, אין פה שום תרבות וזו בושה וחרפה איך שמתנהל פה, ואני מתבייש בשם אלה שיושבים פה, שאנחנו הנציגים שלהם.

גב' ברוריה אליעז: טוב.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה דבר אחד. דבר נוסף-

גב' ברוריה אליעז: אבל אתה לא קטעת אף אחד.

פרופ' מתי ליפשיץ: שמענו את עדי ושמענו אותך, שמענו את ברוריה ושמענו את עדי, ועפר אפילו לא מספיק להגיד את דבריו, רבותיי נושא החטיבה הוא נושא רציני, הוא לא נושא שיכול להיות סעיף מספר 4 בתוך 10 סעיפים. הוא דורש דיון בפני עצמו, והוא דורש דיון של מועצת להבים. ואני מציע ואני חושב שצריך להתייחס אליו במועצה כמשהו בפני עצמו ולא סעיף 1 מתוך 9 סעיפים.

גב' ברוריה אליעז: טוב.

פרופ' מתי ליפשיץ: ממש לא.

גב' ברוריה אליעז: אני מסכימה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ממש לא. הוא רציני, הוא בילדינו, זה בחינוך של היישוב. ולדעתי

צריך, אני מסכים עם עדי, צריך דיון מועצה מפורט על הנושא הזה.

גב' ברוריה אליעז: אבל אני הסכמתי עם זה.

מר יוסף ניסן: אני בהחלט מסכים ואני אומר-

פרופ' מתי ליפשיץ: וזה לא תלוי עם מי תפגשו מחר ועם מי תפגשו מחרתיים.

מר יוסף ניסן: 100% אני חושב-

גב' רונית ד. עייאש: אבל למה הוא על האג'נדה פעמיים.

מר יוסף ניסן: אני מסכים איתך, ולכן אני חושב שכדי-

גב' רונית ד. עייאש: חודשיים ברצף.

מר יוסף ניסן: להגיע לדיון כזה צריך לבוא עם מקסימום הנתונים, וזה מה שאנחנו עושים כרגע.

גב' רונית ד. עייאש: אבל עזוב את הנתונים-

מר יוסף ניסן: זה הכול.

גב' רונית ד. עייאש: יש דעה, יש רצון-

מר יוסף ניסן: בסדר, אבל הנתונים יכולים להשפיע-

גב' רונית ד. עייאש: יש השפעה...

מר יוסף ניסן: על הרצון ועל הדעה.

מר שלומי שטרית: מה קשור ההרשאה למשרד החינוך?

גב' רונית ד. עייאש: מה זה קשור הרשאה?

מר יוסף ניסן: בסדר.

מר שלומי שטרית: ... ממשרד החינוך קיבלת 21 מיליון ₪.

מר יוסף ניסן: כן בבקשה.

מר יזהר: אני רוצה להעיר הערה לסדר היום. ברגע שהוא אמר נושא על סדר היום ראש המועצה אינו יכול למשוך אותו, אם זה על סדר היום, המועצה חייבת לקיים דיון בנושא חטיבת הביניים. תודה רבה לכם.

גב' רונית ד. עייאש: תודה, זה פעמיים כבר. ועוד משהו לעניין הזה, כי זה על הסדר היום. ההשפעה התקציבית על זה. הנה המחייכת לנו הגזברית.

גב' חגית מ. מימון: לא, כי אמרת תקציבית.

גב' רונית ד. עייאש: ההשפעה התקציבית על היישוב הזה יכולה להיות הרסנית אם לא לקחנו את זה בחשבון. אם לא לקחנו את זה בחשבון. ולכן אתה לא יכול להביא חודש אחרי חודש את אותו נושא, ולהגיד הא אני לא רוצה, לא, בעצם לא, רגע זה בעצם מחר. אתה רוצה לבוא לדיון, תביא מוכן. יוסי אתה ראש מועצה-

מר יוסף ניסן: די נו, די עם הדמגוגיה הזאתי.

גב' רונית ד. עייאש: זה המצב.

מר יוסף ניסן: נו באמת.

גב' רונית ד. עייאש: זה המצב.

מר יוסף ניסן: דמגוגיה נו.

גב' רונית ד. עייאש: נכון, דמגוגיה איזו מילה.

מר יוסף ניסן: כן עפר.

גב' רונית ד. עייאש: יאללה.

פרופ' עפר לוי: מסכים לחלוטין-

גב' רונית ד. עייאש: תשתחרר ממנה.

מר יוסף ניסן: את לא מאמינה לעצמך.

פרופ' עפר לוי: כמובן שנושא בית ספר חטיבת ביניים הוא נושא מאוד חשוב, ראוי לכל התייחסות הכי רצינית לדיון של כל הגורמים הרלוונטיים. אבל עלו פה טענות בשבועות האחרונים, איך זה שזה נעשה בסתר, ואף אחד לא ידע, ואיזה דבר, ברור שזה דבר רע. ואני רק רוצה לציין שעברתי על הפרוטוקולים, ובפעם הראשונה שאני שמת לי לב שהיה דיווח של ראש המועצה, אני יכול גם להקריא אותו, זה היה לפני שנה כמעט באוגוסט 2020. והייתה פה התייחסות, כולם מוזמנים גם לקרוא, אם אתם רוצים אני אקריא לכם, היה דיווח שזה אושר, התקציב אושר על ידי משרד החינוך. כולם הביעו עניין, כולם הראו התלהבות-

גב' רונית ד. עייאש: אז מה.

פרופ' עפר לוי: זה עלה עוד פעמיים, יש אמירה גם של החבר פה שלומי, שהיה את הנושא שאז לא התאים שזה הטיילת, יש פה משפט, גם מופיע בפרוטוקול 'מה אתה רוצה להקים יערות שעדיין אין לנו חטיבת ביניים'. כתוב בפרוטוקול. אז אם אמרת דבר כזה, מה זה אומר? עכשיו אתה אומר, אתה אמרת הרי לפני שבוע שבועיים, למה צריך בית ספר ברוריה? אז קצת גם-

מר שלומי שטרית: עפר-

פרופ' עפר לוי: רגע שנייה עוד לא סיימתי-

מר שלומי שטרית: אני אענה לך, אני אענה לך.

גב' ברוריה אליעז: אל תענה, כי הוא מדבר.

פרופ' עפר לוי: אני אמרתי מה שאתה כתבת, מה שמצוטט לפרוטוקול.

מר שלומי שטרית: אוקיי.

פרופ' עפר לוי: דבר נוסף, שוב אני לא, כל הטענות דורש ללא ספק דיון, חשיבה, תכנון, עירוב של כל הגורמים הכול נכון. אבל יש לי פה עוד 3 פרוטוקולים, דצמבר 2020, מרץ 2021, בחלק מהשיבות מתי לא ישב, אני יודע שאז גם-

גב' ברוריה אליעז: הקורונה.

פרופ' עפר לוי: היה את העניין של הקורונה, באוגוסט אם אני לא טועה בוודאות לא. ואז, יכול להיות שבחלק כן, היה נושא שעלה מספר פעמים שברוריה דאגה שיהיה תקציב לבית הספר. תקציב לבית הספר שגם בעניין של אישור של תב"רים אחרים-

(מדברים ביחד)

פרופ' עפר לוי: אז כל הטיעונים שיש בהם הרבה היגיון כרגע של חברי המועצה, אם היו עומדים בפני עצמם ואכן זה משהו שאף אחד לא ידע וכרגע זה עלה, ישיבה אחרי ישיבה מתועד בפרוטוקול, אני יכול להעביר למי שרוצה, כולם מעודדים את ברוריה, כל הכבוד ברוריה, צריך לשמור כסף לבית הספר, זה הכי חשוב.

גב' רונית ד. עייאש: את ה-כולם, את ה-כולם, את ה-כולם תרסן.

מר שלומי שטרית: רגע, רגע, אני אענה לו, אני אענה לו.

פרופ' עפר לוי: גם רונית אני מצטער.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, אני-

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: ממש לא.

גב' ברוריה אליעז: הוא יענה לך, אז הוא יענה לך.

גב' רונית ד. עייאש: אני... את הפרוטוקול.

מר יוסף ניסן: חברים, חברים עפר מדבר כרגע.

פרופ' עפר לוי: בסדר, אין בעיה. ואם לא... תשבחות לברוריה על ידי רונית, על ידי עדי, אני אחזור בי, אפרסם את ההתנצלות שלי.

גב' רונית ד. עייאש: מצוין, תתנצל.

פרופ' עפר לוי: כי זה מופיע אצלי פה, אני יכול לשלוח-

גב' ברוריה אליעז: קודם תקראי מה שאת מדברת.

פרופ' עפר לוי: אז רק למען-

גב' רונית ד. עייאש: תודה שאת קוראת.

פרופ' עפר לוי: אתם אמורים פה לייצג את האינטרסים של הציבור. ברגע שיש פה אפשרות להפריע ליוסי לאשר תב"רים לדברים אחרים, ואז יש פה פתאום איזה שהוא אינטרס משותף, כולם פה מעודדים את ברוריה, וזה מתועד בפרוטוקולים, 'אל תאשרי, תהיי איתנו, אל תאשרי, כדי שיהיה לך כסף לבית הספר'. כל מי שיושב כאן שמע את זה. וזה כבר שנה בכמה ישיבות, אז הטיעוונים שלכם נכונים וענייניים, אבל להגיד שאתם לא ידעתם על זה, מה קרה לפני שנה?

מר שלומי שטרית: אני רוצה לענות לו.

פרופ' עפר לוי: שזה התאים לכם-

מר שלומי שטרית: אני אענה לך.

פרופ' עפר לוי: כדאי-

מר שלומי שטרית: לא, לא, אני אענה לו.

מר יוסף ניסן: קודם כל לתקצב, אחרי זה לדון.

מר שלומי שטרית: אני אענה לך. אני אענה לך.

פרופ' עפר לוי: תגיד מה שאתה רוצה, אבל להגיד לא ידענו-

מר שלומי שטרית: אני אענה לך. הוא אמר...

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: שלומי תן לו לסיים, תן לו לסיים, תן לו לסיים.

פרופ' עפר לוי: אני סיימתי.

מר שלומי שטרית: הוא סיים.

פרופ' עפר לוי: מופיע בפרוטוקולים אני אשלח לכולם.

מר שלומי שטרית: אוקיי, עכשיו ככה-

פרופ' עפר לוי: אוגוסט 2020, דצמבר 2020, מרץ 2021.

מר שלומי שטרית: לגבי-

פרופ' עפר לוי: כולם פה מפרגנים לבית הספר, מעודדים את ברוריה תשמרי כסף לבית ספר, זה הכי חשוב, יותר חשוב מהיערות יותר חשוב מהכול.

מר שלומי שטרית: אני אגיד לך עפר-

פרופ' עפר לוי: ... ולא להגיד, אמרתי הטיעונים שלהם עכשיו מקובלים לחלוטין-

מר יוסף ניסן: בישיבה האחרונה הוא טען שהוא לא ידע.

פרופ' עפר לוי: בסדר.

מר שלומי שטרית: אתם גם את ועדת החינוך הצלחתם לבלבל, מכיוון שחטיבת ביניים זה לא בית ספר תיכון, ואם כן אנחנו דיברנו בכלל עם חברי המועצה שנבנה בית ספר יסודי עד כיתה ז' והתווכחנו על ח', אחרי אגב שברוריה, כי ידענו שהיא רצתה את התיכון.

גב' עדי זנד: יש את המסמך ברוריה.

מר שלומי שטרית: אז ידענו.

גב' עדי זנד: יש מסמך.

גב' ברוריה אליעז: אז אתה...

מר שלומי שטרית: כי את הלכת אחרינו לבנות בית ספר תיכון שאנחנו לא רצינו.

גב' ברוריה אליעז: תגיד אתה שפוי?

מר שלומי שטרית: ואת חשבת שתעבדי עלינו.

גב' ברוריה אליעז: באמת אתה לא מדבר בשביל.

מר שלומי שטרית: אז אנחנו דיברנו-

גב' ברוריה אליעז: אתה מדבר-

מר שלומי שטרית: ומה זה היה חטיבת ביניים? חטיבת ביניים דיברת איתי, תשאל את קובי.

פרופ' עפר לוי: אתה בעד חטיבת ביניים, מה זה אומר?

מר שלומי שטרית: עד כיתה ח' -

פרופ' עפר לוי: עד כיתה ח' זה חטיבת ביניים.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: חברים, די, די מספיק. חברים סיכמנו את הסוגיה הזאתי -

מר אביגדור: סליחה, זה השיח שלכם?

מר יוסף ניסן: סיכמנו את הסוגיה הזאתי.

מר אביגדור: חברים, חברים, יש נושא אם אתם -

מר יוסף ניסן: אביגדור, אביגדור -

מר אביגדור: סליחה יש לי שאלה.

מר יוסף ניסן: אביגדור, אביגדור -

גב' ברוריה אליעז: אבל לא נתנו לך את רשות הדיבור, עם כל הכבוד.

מר יוסף ניסן: מתקיימת פה ישיבה.

מר אביגדור: איזו ישיבה.

גב' ברוריה אליעז: אז אם זו לא ישיבה, אל תבוא אלינו לישיבות האלה.

מר שלומי שטרית: הוא יבוא, הוא יבוא.

גב' עדי זנד: עפר, דרך אגב אני רוצה להגיד 2 דברים-

מר יוסף ניסן: עדי, עדי-

גב' עדי זנד: קודם כל-

מר יוסף ניסן: מיצינו את הסוגיה הזאת לדעתי.

גב' עדי זנד: שוב מיצינו את הסוגיה?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: אתם לא מדברים על זה היום, אמרנו שנדבר על זה.

מר יוסף ניסן: נקדיש ישיבה לזה נו.

פרופ' עפר לוי: אם לא דייקתי במשהו, אני אתנצל ואפרסם את ההתנצלות שלי...

מר שלומי שטרית: חטיבת ביניים זה עד כיתה ח'.

גב' עדי זנד: עפר, אני לא אמרתי שום דבר על דיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: גם אם עפר צודק-

גב' עדי זנד: אני לא אמרתי שום דבר על דיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: קודם כל מותר לעשות רביזיה-

גב' עדי זנד: נכון, זה מה שרציתי להגיד.

פרופ' עפר לוי: לא, להגיד לא ידענו, להגיד לא ידענו-

גב' ברוריה אליעז: אבל לא לשקר.

פרופ' מתי ליפשיץ: רק רגע-

גב' ברוריה אליעז: הכול מותר, רק לא לשקר.

פרופ' מתי ליפשיץ: רק רגע, מישהו פה העיר שלא נכנס בתוך השני, אז בואו נכבד את זה שהעיר. גם אם נעשתה החלטה וגם אם נאמרו דברים-

גב' ברוריה אליעז: בוודאי.

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע ברוריה, מותר לעשות רביזיה להחלטה, אם מדובר במשהו מאוד קרדינלי.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: רק חמורים לא עושים רביזיות לדברים.

גב' ברוריה אליעז: אבל לא להגיד לא אמרנו ולא לשקר.

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוריה, אני לא צריך עזרה, תאמיני לי שאני לא צריך עזרה.

גב' ברוריה אליעז: יש לי נפש-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא הייתי צריך אף פעם עזרה.

גב' ברוריה אליעז: נפש עוזרת. נפש עוזרת.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שאני רוצה להגיד, ואני חוזר לדברים הקודמים, גם אם עפר מצטט את הפרוטוקול ואכן כך היה, ואני אפילו אוסיף על דברי עפר. עצם העובדה שכל החברים פה הצביעו פה אחד עבור התב"ר הראשון של ה-200,000 ש, הם הצביעו בעד חטיבה נקודה. עצם העובדה שזה היה פה אחד.

מר שלומי שטרית: עד כיתה ח'.

פרופ' מתי ליפשיץ: הם הצביעו-

גב' ברוריה אליעז: איזה ח' אתה לא יודע מה זה חטיבה-

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע אחד-

מר שלומי שטרית: אני אומר לך.

גב' ברוריה אליעז: אתה לא מבין כלום.

פרופ' מתי ליפשיץ: תגדיר את ה-ח'.

גב' ברוריה אליעז: כי אתה לא יודע מה זה חטיבה. אתה לא מבין מושגים.

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוריה אלוהים אדירים-

גב' ברוריה אליעז: אל תתערב.

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה, מתי מדבר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני אדבר אל יוסי.

גב' ברוריה אליעז: חטיבה זה חטיבת-

מר יוסף ניסן: ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: ביניים.

מר יוסף ניסן: ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: ולא ח'.

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוריה, או את תהיי בפגישות או אני אהיה בפגישות, לא נוכל להיות יחד, אני מודיע לך כבר.

גב' ברוריה אליעז: אני מוותרת.

מר יוסף ניסן: ברוריה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא...

מר יוסף ניסן: ברוריה תני לו לסיים נו.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני אומר את זה ממש ואני מתכוון לזה.

גב' ברוריה אליעז: סליחה.

פרופ' מתי ליפשיץ: גם שהחלט מה שהחלט, עצם העובדה שחברי המועצה פה הצביעו פה אחד בתב"ר הראשון של ה-200,000 ש, הם הצביעו את זה לחטיבה.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם החטיבה תהיה עד ח' או עד ז' או עד אני לא יודע מה. הצביעו... אפשר לעשות רביזיה מחדש, זה מה שאני רוצה להגיד. ולכן אני חוזר לדבריי הקודמים, החטיבה של דבר הכי רציני בעולם שיכול להיות, כי חינוך זה דבר הכי רציני בעולם.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: ולכן צריך לעשות דיון בפני עצמו-

מר שלומי שטרית: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: צריך לשמוע את הדברים בתוך, לא סעיף מספר כך וכך, אלא סעיף בפני עצמו ולקבל החלטה של חברי המועצה איך הם רואים את הדברים, ולהתקדם עם אנשי מקצוע.

גב' ברוריה אליעז: לכן לא רצינו -

מר שלומי שטרית: אחרי שאני מגיש שאילתה, אחרי שאני מגיש שאילתה לדון -

גב' רונית ד. עייאש: ותוסיף את התושבים לדיון הזה כי זה משנה את כל הצביון של היישוב. זה משנה את צביון היישוב.

מר יוסף ניסן: רגע, עוד הפעם מדברים ביחד.

גב' ברוריה אליעז: כולנו בדעה אחת שצריך להקדיש לזה את כל הזמן הראוי.

גב' עדי זנד: היא דיברה 50 דקות -

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא רלוונטי בזמן שהצביעו עבור התב"ר.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: יש עוד שאילתה בנושא פינוי האשפה.

מר יוסף ניסן: אני עובר לנושא פינוי האשפה.

גב' עדי זנד: רגע בואו נחליט רגע מה קורה עם הנושא הזה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתם לא יכולים לדלג, למתי אנחנו מתכננים את הדיון -

גב' עדי זנד: מתי הדיון -

גב' עדנה זטלאוי: זה לא יוכל להיות בישיבה מן המניין. רבותיי ישיבה מן המניין הבאה מלאה.

- מר יוסף ניסן:** אנחנו נקבע במהלך החודש הקרוב.
- פרופ' עפר לוי:** ... ישיבה שלא מן המניין.
- מר יוסף ניסן:** במהלך החודש הקרוב.
- גב' עדנה זטלאוי:** חייבת להיות ישיבה שלא מן המניין.
- פרופ' מתי ליפשיץ:** אנא תקבעו ישיבה בפני עצמה, כמו שעשינו עם מנהלת בית הספר-
- גב' עדי זנד:** ובמקביל לא לקיים תהליכים-
- גב' עדנה זטלאוי:** בעוד שבועיים נקיים ישיבה.
- גב' עדי זנד:** שיכולים אחר כך לסנדל אותנו-
- גב' ברוריה אליעז:** לא מקבלים-
- פרופ' מתי ליפשיץ:** שום דבר לא יסנדל אותנו, אנחנו מאוד עצמאיים במחשבות שלנו.
- גב' ברוריה אליעז:** ... למשל הוא שלף עניין של...
- פרופ' מתי ליפשיץ:** ברוריה, ברוריה, די ברוריה.
- גב' עדי זנד:** מי זה?
- גב' ברוריה אליעז:** אני תכף-
- מר שלומי שטרית:** ניר שמואלי.
- גב' ברוריה אליעז:** אתה יודע-

מר יוסף ניסן: חברים, אבל ברוריה, ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לענות לה.

מר יוסף ניסן: ברוריה-

פרופ' מתי ליפשיץ: ברוריה אל תעני, אל תעני. את יודעת שלבן אדם מוקצבים מספר מילים, וברגע שהוא גומר את מספר-

גב' עדי זנד: תהילה, תהילה.

גב' ברוריה אליעז: אבל היא שאלה, היא שאלה. לא להתייחס לעדי?

פרופ' מתי ליפשיץ: את מכירה את הסיפור... עוסקת בספרות-

גב' ברוריה אליעז: חברתי מזה 45 שנה?

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, את עוברת את המילים שמותר לך.

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה.

מר שלומי שטרית: אז בוא אנחנו עוברים לשאילתה הבאה, אני רוצה להתחיל בשאילתה הבאה.

גב' עדנה זטלאוי: רגע, אפשר לקבוע שבעוד שבועיים מקיימים-

גב' ברוריה אליעז: אני לא עונה לך, לא מרשים לי.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מבקש יוסי לקבוע פגישה מיוחדת בנושא החטיבה-

גב' עדנה זטלאוי: אפשר לעשות את זה בעוד שבועיים.

גב' ברוריה אליעז: אבל סיכמנו.

מר יוסף ניסן: מצוין, סיכמנו את הסוגיה הזאת.

מר אביגדור: יוסי, אני יכול לשאול שאלה בנושא הזה? בנושא הזה ש-

מר יוסף ניסן: אני לא יודע מה זה.

מר אביגדור: שאלה קטנה.

מר יוסף ניסן: אני מציע שתתמודד למועצה בבחירות הבאות. תהיה חבר מועצה.

מר אביגדור: יכול להיות, אני לא חשבתני על זה, לא רציתי את זה. אני... מספר 2 לפני כמה שנים, אתה יודע.

מר יוסף ניסן: כן.

מר אביגדור: לא רציתי להיות מספר 1.

מר יוסף ניסן: כן.

מר אביגדור: אבן יכול להיות שזה יהיה המצב. אבל אני אומר משהו אחר, אני אומר משהו אחר. אני יושב בראש ארגון גדול, של ארגון עובדים גדול. אין מצב שאני הולך לאיזו פגישה ללא אדם נוסף. אני רוצה לדעת מה נוהלי העבודה שלכם-

גב' ברוריה אליעז: לא עכשיו.

מר אביגדור: האם יש פה ועדה-

גב' ברוריה אליעז: אל תענה.

מר אביגדור: יוסי... אני אוהב את ברוריה, אבל מי מנהל את הדיון.

גב' רונית ד. עייאש: ברור שלא הוא.

מר אביגדור: השאלה שלי היחידה היא, האם יש כאן ועדה והאם אתם דואגים שלפחות 2 נציגים ילכו? מסיבה מאוד פשוטה אנחנו הולכים ב-2-

מר יוסף ניסן: התשובה היא כן, התשובה היא כן, ובוא נסיים עם זה.

מר אביגדור: הולכים ?2

מר יוסף ניסן: התשובה היא כן.

גב' רונית ד. עייאש: אבל מה זה הולכים ?2 זה לא... שזה אותה דעה.

מר אביגדור: 2 שהם לא-

מר יוסף ניסן: אנחנו לא נסיים היום חברים. חברים, אנחנו לא נסיים היום.

(מדברים יחד)

מר אביגדור: 2 שהם לא שבויים אחד של השני.

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' רונית ד. עייאש: שבויים, שבויים.

מר אביגדור: ורואים את הדברים-

מר יוסף ניסן: אפילו יותר מ-2, יותר מ-2.

גב' רונית ד. עייאש: שבויים, שבויים.

מר אביגדור: אם כן, אז בסדר.

מר יוסף ניסן: כן יזהר, יזהר בקצרה.

מר יזהר: לא יודע.

גב' ברוריה אליעז: אם אתה לא יודע אז תחליט.

מר יזהר: זו פעם שלישית שאני מגיע לשיבת המועצה-

מר שלומי שטרית: ואין דיון.

מר יזהר: מודה למועצה ולעדנה בפרט עבור הסנדוויציים-

גב' עדי זנד: ועל הבידור בלילה.

מר יזהר: אני בא לפה מסיבה אחת, בגלל שיש דיון על חטיבת ביניים, וזו פעם שלישית-

גב' רונית ד. עייאש: תודה.

מר יזהר: הנושא הזה נדחה ונדחה.

גב' רונית ד. עייאש: תודה, תודה, תודה.

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' ברוריה אליעז: אבל לא החלטנו.

מר שלומי שטרית: החלטנו שיהיה דיון.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: ... דיון, איך אתם הולכים כל הזמן ברברס. איזה יופי... ללכת

אחורה כל הזמן. יהיה דיון מיוחד -

מר יוסף ניסן: יזהר יהיה דיון מיוחד בנושא הזה, אנחנו נזמין אותך, בסדר?

מר שלומי שטרית: עכשיו בוא נתחיל את הדיון השני בבקשה.

מר יוסף ניסן: במהלך החודש הקרוב. יעדכנו אותך. כן חברים. ברוריה, ברוריה -

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לומר -

גב' רונית ד. עייאש: רונית, אי אפשר ככה נו. כל אחד פה מדבר.

גב' ברוריה אליעז: עדנה תכין לאותו דיון בשביל יזהר סנדוויצ'ים מיוחדים.

מר יוסף ניסן: בסדר.

גב' עדנה זטלאוי: תעשו הזמנה מה אתם רוצים.

5. דיון בנושא פינוי אשפה.

מר יוסף ניסן: חברים, אנחנו עוברים לנושא הבא הנושא של פינוי האשפה. שלומי רצית להעלות משהו?

מר שלומי שטרית: כן, אני רוצה להעלות. חברים תקשיבו, הנושא של פינוי האשפה ובכלל כל פחי הזבל שמוציאים החוצה, אנחנו דנו וזה היה על סדר היום. לא היה עם זה כלום יוסי. אני חושב שמן הראוי שתכבד את חברי המועצה פה, כשאתה מחליט יום אחד שזה פעמיים בשבוע פינוי אשפה, למה אנחנו חברי מועצה פה? החלטה מהותית כזאת אין לך סמכות לקבל. אין לך סמכות.

מר יוסף ניסן: אין לי סמכות. מה אתה מדבר מבחינה משפטית?

מר שלומי שטרית: מכל הבחינות.

מר יוסף ניסן: אז בוא רגע שנייה-

מר שלומי שטרית: אני חושב שעניין מהותי כזה-

מר יוסף ניסן: שנייה, שנייה-

מר שלומי שטרית: צריך לבוא לסדר היום-

מר יוסף ניסן: שלומי-

מר שלומי שטרית: להצבעה-

מר יוסף ניסן: שנייה-

מר שלומי שטרית: שפה אנחנו נקבל החלטה אם כן או לא.

מר יוסף ניסן: שלומי, יגאל-

מר שלומי שטרית: עכשיו יוסי-

מר יוסף ניסן: אתה יכול בבקשה לענות לו, כי הוא טוען טענות משפטיות?

מר שלומי שטרית: לא, לא, אבל אני רוצה לומר לך יוסי, אני רוצה לומר לך יוסי.

מר יוסף ניסן: שלומי אבל תדבר לעניין נו.

מר שלומי שטרית: אני מדבר לעניין.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל בואו נדבר על עצם העניין של פינוי האשפה.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: עצם העניין. ופה אני רוצה להתייחס.

מר יוסף ניסן: אז דקה, אני אומר עוד פעם את ההקדמות.

פרופ' מתי ליפשיץ: הנושא המשפטי הוא לא רלוונטי, שיגאל רוצה להגיד שזה כן-

גב' רונית ד. עייאש: הוא יגיד הכול כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: עצם העניין פה חשוב, לא הסמכות או לא-

מר יוסף ניסן: אני מסכים.

פרופ' מתי ליפשיץ: יש לך את הסמכות, בסדר?

מר שלומי שטרית: עצם העניין-

פרופ' מתי ליפשיץ: עצם העניין.

מר שלומי שטרית: עצם העניין-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז אני רוצה להתייחס לפנינו האשפה, אני חושב שהירידה מ-3 פעמים בשבוע לפעמיים בשבוע זה לא נכון. לא בתקופת הקיץ, לא בתקופת-

גב' רונית ד. עייאש: אבל אמרנו את זה בסיבוב הקודם.

מר שלומי שטרית: אבל זה ממשיך.

גב' רונית ד. עייאש: אבל אמרנו.

מר שלומי שטרית: אבל אנחנו פיונים פה מתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה תנו לי לגמור-

מר שלומי שטרית: אנחנו כלומניקים.

פרופ' מתי ליפשיץ: תנו לגמור ושאף אחד לא ייקח טרמפ פוליטי על הדברים שאני הולך להגיד.

מר שלומי שטרית: לא, לא עניין טרמפ פוליטי-

גב' רונית ד. עייאש: אמרנו את זה מתי קודם, די עם הטרמפ הפוליטי הזה.

מר יוסף ניסן: חברים.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה, לרדת מ-3 פעמים בשבוע לפעמיים בשבוע, אני כל הזמן מחשב בבית מתי לשים את שקית הזבל שלא אפספס את זה שמגיע פעם או פעמיים בשבוע. אני חושב ש-3 פעמים בשבוע, המינון של 3 פעמים בשבוע היה נכון. וזה שיוסי אתה אמרת שיועץ אשפה המליץ לך כך וכך, יועץ הוא יועץ, כולנו היינו מנהלים, יועץ הוא רק יועץ, הוא לא יותר מיועץ. ההחלטה היא לא של היועץ. אפשר לשמוע ליועץ. לדעתי צריך להישאר עם 3 פעמים בשבוע, ואני לא יודע איך מבחינת עלויות וכל הדברים האלה. אבל לרדת לפעמיים בשבוע זה לא נכון, זה דבר אחד. הדבר הנוסף באותו נושא של האשפה, לחלק פחים ירוקים לתושבים ולהישאר בפעמיים בשבוע, אני מתנגד לזה פעמיים. פעם אחת כי לא צריך לתת מתנות, מי שרוצה שיקנה לו ב-300 ₪ או כמה שזה עולה הפח הזה, ולא המועצה צריכה לתת לו פח. ושניים אתם יודעים למה להבים ירוקה? בגלל פחי האשפה הירוקים שנמצאים על המדרכות, לא בגלל הגזם שהורידו מהעצים, כי מזה להבים, כשמורידים גזם ללא הכרה, להבים לא ירוקה. כמו שהיה בוורד ובעוד מקומות. לכן אם להבים ירוקה, זה בגלל פחי האשפה הירוקים שנמצאים על המדרכות, שפה צריך אכיפה. ועל האכיפה הזו אנחנו כבר מדברים, מה אני אגיד לכם מהיום שאני נכנסתי למועצה. ושום דבר לא קרה בנושא הזה, ויותר ויותר פחים ירוקים אני רואה, ואיך הם מונחים, אחרי שאוטו פח הזבל מוריד אותם, איפה שהוא מוריד אותם ככה הם נשארים, גם אף דייר לא מביא את זה סמוך אפילו לחצר שלו. הם באמצע המדרכה ואני מזמין את חברי המועצה, שאני גם בטח לא צריך להזמין אותם לעשות סיור ביישוב ואותך יוסי ואתה בטח מכיר את זה. לכן אני חושב שצריך לעבור ל-3 פעמים בשבוע לזבל. אני חושב שלא צריך לחלק את המתנה הזו שכל אחד יבנה לו מבצר לפח זבל שלו. יהיו עוד פחים ירוקים על המדרכה חד משמעית. וצריכה להיות אכיפה, אין דבר כזה שפח הזבל, בשום מקום בעולם, בשום מקום בעולם אנחנו מגיעים מכל העולם, שפח זבל עומד באמצע המדרכה, אין דבר כזה. אין דבר

כזה.

מר שלומי שטרית: טוב אני-

מר יוסף ניסן: אני רוצה רגע להשיב. רגע שנייה, שנייה, אני רוצה קודם כל להשיב. בנושא של האכיפה, זה כרגע בתהליך מחשוב, זה ייקרה בזמן הקרוב, יש כבר יכולת לתת התראות-

גב' רונית ד. עייאש: התראות של מה?

גב' עדנה זטלאוי: אזהרה.

מר יוסף ניסן: יש לתת התראות-

גב' רונית ד. עייאש: מה אם הפח עומד בחוץ תהיה התראה?

מר יוסף ניסן: שנייה, לפני קנס כבר קבענו את זה, השבוע הוא קיבל את הפנקס והוא קיבל ממני הנחיה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני זוכר שבפגישת מועצה קודמת חגית, שאלתי מתי תיכנס האכיפה. אגב אני שואל את זה כבר שנתיים פלוס.

גב' רונית ד. עייאש: אני שאלתי כי הם אמרו שיש בעיה.

מר יוסף ניסן: שנתיים פלוס אתה לא חבר מועצה בכלל.

פרופ' מתי ליפשיץ: עשו לי תנועת יד כזו, עניין של שבועיים. אני עכשיו מצטט.

גב' רונית ד. עייאש: הנה עוד...

פרופ' מתי ליפשיץ: עכשיו אני שומע עוד פעם, מה אני אשמע בישיבה הבאה?

מר יוסף ניסן: אבל אנחנו רק לפני 3 חודשים אישרנו את מוטי להיות פקח שיכול

לתת דו"חות.

גב' רונית ד. עייאש: אבל 3 חודשים עברו מאז, זה בדיוק העניין.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: ... להיכנס לעזה לצאת מעזה.

גב' חגית מ. מימון: הוא יכול לתת התראות כרגע. הוא יכול לתת דו"חות על נייר, בסדר?

מר יוסף ניסן: על נייר אבל אז אין לנו מעקב אחרי זה, אין לנו מעקב. פנינו לחברת המחשוב, וכרגע זה על הפרק.

גב' עדי זנד: אבל חגית אמרה שכבר-

מר שלומי שטרית: אני רוצה לענות למתי, אני רוצה לענות למתי, בבקשה עדי. עדנה אני רוצה, בואו נחזור רגע לדיון.

מר יוסף ניסן: עכשיו אגב בנושא של הפינוי. כולנו רוצים היינו להישאר באותו מצב של 3 פעמים בשבוע באותו מחיר. אבל כרגע אם אנחנו נעלה את זה במכרז ל-3 פעמים בשבוע, ככול הנראה נצטרך לשלם עוד 700,000-800,000 ₪ שאין לנו אותם כרגע.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז צריך לעשות את המכרז נכון, כי בסופו של דבר אנשים מורידים כדי שייקחו אותם במכרז. ואם אנחנו היינו מאיימים על הקבוצה שמגיעה עכשיו שלוקחת לנו עכשיו את הזבל, שאנחנו נחליף אותם בחברה אחרת, הם היו מורידים לך אפילו מהמקור. אז אל תהיה בטוח שהם היו רוצים יותר.

מר יוסף ניסן: אגב-

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו יודעים איך מכרזים בנויים.

מר יוסף ניסן: אגב אני אוסיף-

פרופ' מתי ליפשיץ: בחוסר תבונה לנהל את המכרז אולי בצורה נכונה. אבל להגיד שאנחנו צריכים להוציא עוד 700,000 ש"ח, זה ניהול לא נכון של מכרז.

מר יוסף ניסן: אבל זאת חוות הדעת שקיבלתי מיועץ, זה לא אני.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: זה מומחה שמבין קצת יותר ממני וממך.

פרופ' מתי ליפשיץ: היועץ שאמר לי-

גב' עדי זנד: היועץ האחרון שהיה-

מר יוסף ניסן: אגב אני אתן דוגמא ממני מהבית-

פרופ' עפר לוי: ... עלויות שהיו-

מר יוסף ניסן: אני אתן דוגמא ממני מהבית, אני ממחזר. ביום שלישי אני מוציא את המחזור, ואני אומר לך שאני לא צריך יותר מפעמיים בשבוע, ואנחנו 5 נפשות בבית.

מר שלומי שטרית: אני רוצה לענות בבקשה, אני רוצה לענות למתי. מתי מה, חבר'ה חבר'ה, חברי המועצה-

מר יוסף ניסן: אגב אני יכול לומר לך-

מר שלומי שטרית: אני פונה אליכם פה-

מר יוסף ניסן: ש-90% מהתושבים אם תשאל אותם אם עלול להעלות להם בארנונה, ולהעלות ל-3 פעמים בשבוע-

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל אם אתה הולך-

מר יוסף ניסן: רגע, התשובה תהיה שלילית, אני אומר לך.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לא, אבל יוסי אתה לא מנהל נכון מכרז.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: חבר'ה אני רוצה רגע לדבר.

פרופ' עפר לוי: ... העלויות של הפינוי זה הטמנה.

מר יוסף ניסן: בוודאי, בוודאי, עלות ההטמנה עלתה פי 2.

גב' רונית ד. עייאש: בואו נשאל שאלה-

מר יוסף ניסן: עלות ההטמנה עלתה פי 2.

גב' חגית מ. מימון: זאת הבעיה ביציאה למכרז.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם החברה לא מפחדת להפסיד את העבודה שלה, אז אתם לא מנהלים נכון את המכרז.

מר שלומי שטרית: מתי יוסי, אני רוצה רגע בבקשה להגיד משהו, בואו נחזור לדיון.

מר יוסף ניסן: מתי אני מציע לך להיות חלק ממי שיבנה את המכרז הבא. אגב זה ייקרה עוד מעט.

פרופ' מתי ליפשיץ: אל תציע לי הצעות, אני-

מר יוסף ניסן: זה ייקרה עוד מעט.

פרופ' מתי ליפשיץ: אל תציע לי את ההצעות.

מר שלומי שטרית: אני רוצה לחזור, אני רוצה לחזור למהות חברים.

גב' רונית ד. עייאש: יש ועדת מכרזים בשביל זה.

מר שלומי שטרית: חברים, אני רוצה לחזור למהות, למהות אני רוצה לחזור.

גב' רונית ד. עייאש: אפשר כמובן, ... להמשיך להתנדב.

מר שלומי שטרית: בואו נחזור למהות. מה זה משנה מה אתה תגיד ומה הוא יגיד ומה אני אגיד ומה היא תגיד. אנחנו באנו אכלנו את הבורקס, זה ממשיך הרי להיות 3 פעמים, אתה לא רוצה שזה יהיה פעמיים? אז בסדר, באנו נבחנו הלכנו, והשיירה ממשיכה. מחר זה ממשיך, עוד חודשיים עוד שלושה חודשים. ראש המועצה לא יכול לקבל החלטות כאלה מבלי שהוא מביא את זה לפני כן להצבעה במועצה. ורק לאחר מכן הוא יכול לקבל את ההחלטה. אני לא בובה.

מר יוסף ניסן: אבל מי קובע את זה? אתה?

מר שלומי שטרית: ואם זה ימשיך כך יוסי-

מר יוסף ניסן: אז בוא תהיה ראש מועצה ותקבל החלטות.

מר שלומי שטרית: אם זה ימשיך כך יוסי, אני אומר לך-

מר יוסף ניסן: תהיה ראש מועצה תקבל החלטות.

מר שלומי שטרית: שאני לא אתן לך פה לנהל ישיבות.

מר יוסף ניסן: בינתיים אתה חבר מועצה, בסדר.

מר שלומי שטרית: תראה את זה-

מר יוסף ניסן: 100%.

מר שלומי שטרית: כאזרה. לא אתן לך לנהל-

מר יוסף ניסן: מצוין.

מר שלומי שטרית: אני במרכז הליכוד למדתי איך הופכים שולחן-

גב' רונית ד. עייאש: כמו עם התקציב.

מר שלומי שטרית: ואני יודע. אז בבקשה. אתה תביא את הדברים האלה למועצה. כי אם אתה רוצה לפעול בצורה כוחנית, לשם אתה מוביל אותנו.

מר יוסף ניסן: חברים, חברים-

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, עכשיו תורי, אני לא דיברתי.

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, בנושא הזה אני מציע-

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, סליחה-

מר יוסף ניסן: אנחנו עוד 4 חודשים הולכים למכרז חדש, מתחילים לבנות מכרז חדש, כי המכרז הזה הסתיים. בסדר? בכל מקרה הארכנו בשנה, כי יכולנו לעשות את זה. נאריך את זה בעוד זה. נביא את העלויות, ניתן במכרז אפשרות ל-3 פעמים בשבוע, פעמיים. לפי המחיר שנקבל נביא את זה למליאה, ונקבל פה את ההחלטה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני רוצה-

מר יוסף ניסן: אין לי שום בעיה.

גב' עדי זנד: לקבל החלטות לפי מה חשוב לנו כתושבים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אין לי כוח כל פעם שאומרים לי את זה נעשה בעוד חודש-

גב' רונית ד. עייאש: אין לי כוח גם.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואת זה נעשה בעוד חודשיים-

מר יוסף ניסן: אבל אין ברירה אחרת.

פרופ' מתי ליפשיץ: וזה ייעשה בעוד חצי שנה-

גב' רונית ד. עייאש: יש לי-

פרופ' מתי ליפשיץ: ועברו, כמה זמן אתה בקדנציה?

גב' רונית ד. עייאש: שנתיים וחצי.

פרופ' מתי ליפשיץ: כמה זמן אנחנו בקדנציה? עברו כבר שנתיים וחצי, של עוד חודש יהיה ככה, ועוד חודשיים יהיה ככה, ועוד חצי שנה יהיה ככה, ואת זה בואו נדחה לפגישה הבאה. חבר'ה זה לא עובד ככה.

גב' עדי זנד: מתי, זה שיטת הסלאמי עובדת מצוין.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא עובד ככה.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, גברת חינוך מבקשים הארכה, כי לא הספקנו להוציא את המכרז. ביטחון נבקש עוד מעט הארכה-

מר יוסף ניסן: מה זה לא הספקנו להוציא את המכרז?

גב' רונית ד. עייאש: כי לא הספקנו להוציא את המכרז-

גב' עדי זנד: לא הספקתם להוציא את המכרז-

גב' רונית ד. עייאש: של הביטחון, אז...-

גב' עדי זנד: שנה וישבנו ואמרנו...

גב' רונית ד. עייאש: עוד פעם להאריך. גם הביטחון לא הספקנו להוציא, אז עוד מעט נאריך להם.

פרופ' מתי ליפשיץ: חברים, הייתי צריך לציין את... של המועצה הזו, הייתי אומר בלדחות, בעוד חודש בעוד חודשיים בעוד חצי שנה-

גב' ברוריה אליעז: בתיה היא לא גברת חינוך, היא מנהלת מחלקת החינוך.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה הייחודיות של המועצה הזו.

מר יוסף ניסן: טוב אנחנו ניתן-

גב' רונית ד. עייאש: וראוי לתת לה כבוד.

מר יוסף ניסן: מתי, אני אתן דיווח על הנושא של האכיפה-

מר שלומי שטרית: ... את התקציב-

מר יוסף ניסן: בישיבה הבאה.

מר שלומי שטרית: שנצביע על התקציב זה היה הכלי היחיד שיכולנו לרסן אותו.

פרופ' מתי ליפשיץ: איך אנחנו מצליחים כל דבר לדחות לעוד חודש לעוד חודשיים-

מר שלומי שטרית: בואו נדבר בתקציב הבא.

פרופ' מתי ליפשיץ: לעוד מחשב, לעוד מנורה שצריך להחליף. למה אי אפשר להחליף את המנורה עכשיו.

גב' רונית ד. עייאש: בלי איומים שאתה לא עומד בהם.

מר שלומי שטרית: הפעם אני לא אאמין לו רונית.

גב' רונית ד. עייאש: בלי איומים.

מר שלומי שטרית: הוא הבטיח לי שלא תהיה שרונים.

גב' רונית ד. עייאש: כן, כן, כן, הופ כן, כן, כן הופ.

מר יוסף ניסן: חברים-

מר שלומי שטרית: הוא הבטיח לי שלא תהיה שרונים, הוא הבטיח.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר, בוא נדבר על הזבל.

גב' עדי זנד: אני רוצה להגיד-

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו תורי חברים סליחה.

מר שלומי שטרית: הוא הבטיח לי שלא תהיה שרונים, והאמנתי לו.

גב' רונית ד. עייאש: כן, כן, כן, ולא.

מר שלומי שטרית: אוקיי.

גב' רונית ד. עייאש: מהנדס-

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה אני לא אומר את זה מתוך נקמה פוליטית, אני אומר את זה מתוך-

מר שלומי שטרית: זה לא נקמה פוליטית-

פרופ' מתי ליפשיץ: מה באמת צריך לעשות.

גב' רונית ד. עייאש: זה בכלל לא קשור לפוליטיקה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם צריך להחליף מנורה, מחליפים מנורה -

מר שלומי שטרית: לא פוליטיקה, הם מחליטים -

פרופ' מתי ליפשיץ: ולא בעוד חודש. אנחנו...

מר שלומי שטרית: ואם לא מחליפים את המנורה מה עושים? בוא תגיד לי. ולא מחליפים, ולא מחליפים, ושנתיים ו-3 חודשים לא מחליפים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז זה הביקורת של חברי המועצה על זה שלא מחליפים מנורה.

מר יוסף ניסן: כן רונית.

גב' רונית ד. עייאש: לא, רק בעניין הפחים, עוד משהו המשימה, ואפשר לקרוא את זה כמו עפר בפרוטוקול הקודם, ששלחת אותנו שכונת ציפורים ללכת לחפור בקיר, כדי שהפח ייכנס פנימה, על חשבוני בכמה אלפי שקלים, לא יהיה. לא יהיה מבחינת התב"ע, ולא יהיה מבחינת התושבים.

מר שלומי שטרית: לא יודע אם רוצים את הפחים הירוקים האלה -

גב' רונית ד. עייאש: כי זה לא יכול להיות שאתה תשנה גם את התב"ע של השכונה, וגם תיתן לכל תושב לעשות את העבודה הזאת. לי יש פח קטן, אתה לא תיתן לי לא במתנה ואני לא אקנה לבד, פח גדול שיחליף, כי אתה החלטת לצמצם לפעמיים בשבוע. די להפעיל את התושבים בצורה כזאת.

מר יוסף ניסן: אין בעיה, 100%.

גב' רונית ד. עייאש: בלי שום דיון סביב השולחן הזה.

מר יוסף ניסן: אני רוצה לראות אותך, אותך שהמכרז יעלה ב-700,000 ₪, שאת תעלי ארנונה בגלל זה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, לא, בוא-

מר יוסף ניסן: אני רוצה לראות אותך אז.

גב' רונית ד. עייאש: בוא תביא את הנתונים-

מר יוסף ניסן: כי אז תגידי לא מה פתאום.

גב' רונית ד. עייאש: אני מבטיחה לך אני יושבת בוועדת מכרזים-

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' רונית ד. עייאש: לא לאיים עליי בזה. אני פעילה מאוד במועצה הזאת.

מר שלומי שטרית: מישהו בדק מה הצרכים של היישוב בכלל?

מר יוסף ניסן: אין שום בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: לבוא לקבל החלטה להוריד ולזרוק עליי חפירה בקיר, כי אתה רוצה לדחוף לי פח גדול?

מר יוסף ניסן: בסדר נו.

גב' רונית ד. עייאש: הנה המהנדס נותן פה...

מר יוסף ניסן: עשרות רשויות עשו את זה-

גב' רונית ד. עייאש: בסדר יוסי.

מר יוסף ניסן: ולא קרה כלום, ואני אומר לכם-

גב' רונית ד. עייאש: לא, רשויות זה מועצה לא ראש מועצה עם החלטה הזויה.

מר יוסף ניסן: 100%, 100%. מישהו עוד רוצה לומר משהו בעניין הזה? אנחנו עוברים לנושא הבא.

גב' עדי זנד: אני רוצה להגיד בעניין הזה מתי, להתייחס לדברים שלך. אנחנו כבר שנתיים וחצי מתנהלים-

פרופ' מתי ליפשיץ: חבריה, עדי מדברת אם אתם לא שמים לב.

גב' עדי זנד: אנחנו במשך שנתיים וחצי-

פרופ' מתי ליפשיץ: חבריה עדי באמת רוצה לדבר.

גב' עדי זנד: אנחנו לא מנהלים אנחנו מתנהלים. ואני דווקא רוצה להתייחס ברשותכם לנושא הבא שנמצא פה על סדר היום. ובתיה אני אומרת את זה בהרבה אהבה-

גב' בתיה הרפז: אני כבר הולכת.

גב' עדי זנד: לא, לא, אני אומרת את זה בהרבה אהבה, לפני שנה תפתחו את הפרוטוקול, לפני שנה ישבנו בישיבת מועצה והעלינו לדיון את הנושא את הסוגיה של הפרישה של בתיה, ודיברנו על העניין שאנחנו לא רוצים בשלב ההוא לייצר אי שקט, רצינו לפתוח את שנת הלימודים בשנה שעברה בשקט, ואמרנו נאריך את הכהונה של בתיה בעוד 10 חודשים, שבמהלך ה-10 חודשים האלה, אנחנו נדאג שבתום עשרת החודשים האלה, שזה היה צריך להיות ב-1 ביוני-

מר שלומי שטרית: כנ"ל גם לקב"ט.

גב' עדי זנד: וזה לא תאריך מקרי-

מר שלומי שטרית: לקב"ט.

גב' עדי זנד: זה תאריך שבו מערכת חינוך נערכת לשנה הבאה. קבענו שבמרץ-

גב' רונית ד. עייאש: חודש זה ישב לך על השולחן.

גב' עדי זנד: במרץ לפחות ייצא מכרז, כדי שבאפריל יהיה דיון, לא, בתיה זה בכלל לא מדבר אליך.

גב' בתיה הרפז: אני הולכת.

גב' עדי זנד: באפריל התקיים דיון ובמאי יהיה מחליף שיוכל לחפוף, שבתיה תוכל לחפוף אותו כדי שהוא ייכנס להכנת שנת הלימודים הבאה. זאת אומרת שבתהליך קבלת ההחלטות שלנו, שהייתה לפני שנה, עשינו חשיבה אסטרטגית נכונה. ישבו פה אנשים שמכירים מערכת חינוך, שיודעים איך היא מתנהלת, שיודעים את לוחות הזמנים-

גב' רונית ד. עייאש: לא בדיוק נכונה, כי הארכנו לה. היא הייתה צריכה לחשוב עוד קודם, אבל גם את זה לא יצא.

גב' עדי זנד: אבל ישבנו שנה, בדיוק שנה עברה. עפר יכול למצוא לנו את התאריך המדויק שעשינו את זה.

גב' רונית ד. עייאש: לבדוק בפרוטוקולים.

גב' עדי זנד: קיבלנו החלטה, אנחנו יושבים היום-

גב' ברוריה אליעז: זה בסדר גמור שנתייחס ברצינות.

גב' עדי זנד: אני לא אמרתי את זה בזלזול.

גב' ברוריה אליעז: לא, כי ענו בזלזול, אז לכן-

גב' עדי זנד: אני לא מדברת היום בזלזול אל אף אחד, אני בכלל לא מדברת אל אנשים בזלזול.

גב' ברוריה אליעז: לא, לא את, כי על ידך דיברו בזלזול.

גב' עדי זנד: אני לא מדברת אל אנשים בזלזול.

גב' ברוריה אליעז: אני לא עניתי מתוקה על מה שאת אמרת.

גב' עדי זנד: בכל מקרה אנחנו נמצאים היום ב-6.7.21, כשאין לנו כרגע מנהל מחלקת חינוך נבחר. אנחנו שוב עסוקים בהארכות, אנחנו שוב נגיע לפתיחת שנת לימודים, שבה או המנהלת הקודמת תצטרך להמשיך עד מתי שהוא, או שייכנס מנהל מחלקת חינוך שלא הכין אפילו את השנה הזאת. זאת אומרת מה שאני רוצה להגיד זה שאנחנו ממש לא מנהלים, אנחנו מקבלים החלטות, אנחנו לא מבצעים אותם. אני אומרת אנחנו אני לוקחת אחריות מלאה, אני חברת מועצה. כל זמן שאני מבזבזת את זמני פה, אני אעמוד על העניין הזה, שאנחנו צריכים להתחיל לנהל ולא להתנהל וכל פעם לדחות, וכל פעם להגיד זה לא רלוונטי ונעבור לפעם הבאה. אז הנה דוגמא לאירוע אמיתי, שאנחנו אמורים לדון בו בסעיף אני לא יודע מה, 7, 6, 5, ועובדה שלא הגענו מוכנים, אין לי מעבר לזה מה להגיד.

מר שלומי שטרית: סתם, זה סתם...

מר יוסף ניסן: טוב, אגב אנחנו קבענו מועד שאם עד המועד הזה לא יהיו מספיק מועמדים נאריך אותו בהחלטת המועצה, אז הארכנו אותו בכמה? בעוד שבועיים.

גב' עדנה זטלאוי: שבועיים.

מר יוסף ניסן: בעוד שבועיים-

גב' עדי זנד: שליחה, שליחה, המכרז יצא מאוחר.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

גב' עדי זנד: המכרז יצא מאוחר.

גב' רונית ד. עייאש: חודש הוא ישב על השולחן שלך.

מר יוסף ניסן: לא, את אמרת שלא ניתן מספיק זמן.

גב' רונית ד. עייאש: חודש הוא ישב ולא קרה לו כלום.

מר יוסף ניסן: אני אזכיר לך, אני אזכיר לך.

גב' עדי זנד: לא, לא, אני אזכיר לך עכשיו-

מר יוסף ניסן: אני אזכיר לך.

גב' עדי זנד: יוסי-

מר יוסף ניסן: אמרת שלא ניתן מספיק זמן לגשת-

גב' עדי זנד: מהרגע שהוצאתן-

מר יוסף ניסן: וקבענו... עוד הפעם-

גב' עדי זנד: אותו, מהרגע שהוצאתם אותו, לא עבר מספיק זמן.

מר שלומי שטרית: טוב, חבר'ה אנחנו סוטים, לגבי נושא הפינוי של הזבל-

גב' עדי זנד: יש 14 מועמדים, למה לא ישבתם ודנתם בזה?

מר שלומי שטרית: אנחנו מעלים את זה להצבעה. הפינוי של הזבל-

מר יוסף ניסן: את רוצה להגיב לה? את רוצה להגיב לה?

מר שלומי שטרית: אנחנו מעלים את זה להצבעה או שאנחנו הולכים מפה, שאנחנו ממשיכים.

גב' עדי זנד: אני חושבת שאתה ראש המועצה-

מר שלומי שטרית: פעמיים בשבוע, מתי.

גב' עדי זנד: אתה צריך לענות לי.

מר שלומי שטרית: בוא נעלה את זה להצבעה.

מר יוסף ניסן: קודם כל הנושא הזה כרגע נמצא במכרז, ועדת בחינה אמורה להיקבע, היא כבר נקבעה עדנה?

גב' עדי זנד: אנחנו ביולי, ביולי.

מר יוסף ניסן: עדנה? מה?

גב' עדנה זטלאוי: 3 מועדים עוד לא נקבע מועד...

מר יוסף ניסן: 3 מועדים, ייקבע מועד, יהיה פה לפחות, לפחות בעיניים שלי חודש חפיפה מסודרת-

גב' ברוריה אליעז: לא מספיק.

מר יוסף ניסן: עד שנת הלימודים, מה לעשות.

גב' עדי זנד: על מה אתה מדבר יוסי? אתה לא מכיר מערכות חינוך, ברוריה נו באמת.

גב' ברוריה אליעז: לא יכול להיות חודש.

מר שלומי שטרית: לא יכול להיות.

גב' ברוריה אליעז: לא יכול להיות.

גב' עדי זנד: אי אפשר, כאילו זה לא נראה סביר-

מר יוסף ניסן: אבל תלוי מי ייבחר-

מר שלומי שטרית: לפחות עד אוקטובר תדחו לה.

מר יוסף ניסן: מאיפה הוא מגיע, למה לא חודש? למה לא?

גב' עדי זנד: כי זה לא להעביר את העיפרון מפה לפה.

מר יוסף ניסן: בסדר.

גב' ברוריה אליעז: עדנה יש תאריך?

גב' עדנה זטלאוי: 3 מועדים עוד אין מועד מוסכם על ידי כולם. אבל זה אמור להיות
עד ה-20.7.21.

גב' עדי זנד: אני רוצה לשאול אותך ברשותך עדנה-

גב' ברוריה אליעז: ונשאר רק 4 שבועות...

גב' עדי זנד: באיזה תאריך פורסם המכרז?

גב' עדנה זטלאוי: אני לא יודעת.

גב' רונית ד. עייאש: לא, מה זאת אומרת דנו בזה בישיבה הקודמת. חודש זה ישב על
שולחנו של ראש המועצה נו.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה להזכיר רק-

גב' רונית ד. עייאש: דיברנו על זה בישיבה הקודמת.

גב' ברוריה אליעז: אפרופו חפיפה-

מר יוסף ניסן: לא ישב שום חודש.

גב' רונית ד. עייאש: חודש.

גב' ברוריה אליעז: הערה-

מר יוסף ניסן: לא ישב שום חודש, את מנהלת את המועצה?

גב' ברוריה אליעז: הערה לעניין עקרוני עדי, אפרופו חפיפה. אז אני ביקשתי אפשר לבדוק את זה בפרוטוקול, אז דובר שבאפריל היא אמורה לצאת-

גב' עדי זנד: נכון. ב-1.6.21 היא הייתה אמורה לצאת.

גב' ברוריה אליעז: ואז אמרנו ש-3 חודשים יתנו חפיפה-

גב' עדי זנד: נכון.

גב' ברוריה אליעז: כדי ללמוד את הנושא, וכולנו הסכמנו.

גב' עדי זנד: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: נכון מאוד.

גב' עדי זנד: נכון.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי.

גב' עדי זנד: ברוריה אין בינינו ויכוח...

מר יוסף ניסן: אם נגיע למסקנה-

גב' ברוריה אליעז: עדי נדמה לי שאין בינינו ויכוח בכלל.

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה, אם נגיע למסקנה שנצטרך להאריך יותר כדי

שתהיה חפיפה יותר ארוכה, אז נעשה את זה.

גב' עדי זנד: אבל אתה הולך ל-

מר יוסף ניסן: אז נעשה את זה איפה הבעיה? לא הבנתי.

מר שלומי שטרית: אבל המועצה צריכה להצביע, מה אתה לבד מחליט?

גב' עדי זנד: 700,000 ₪ שאתה אחר כך צריך לשלם.

מר יוסף ניסן: אז מה זה משנה, זה היה קורה בכל מקרה.

גב' עדי זנד: לא, זה לא היה קורה, אתה הארכת ועוד תאריך ותשלם כפול.

מר שלומי שטרית: אתה תבוא תגיד לנו תצביעו עוד יומיים עוד שלושה ימים.

מר יוסף ניסן: בסדר.

גב' עדי זנד: על מה אתה מדבר?

מר יוסף ניסן: טוב.

מר שלומי שטרית: רגע חברים-

פרופ' מתי ליפשיץ: ... לחפיפה ארוכה. מה צריך להחליף פה את שגריר את ישראל בוושינגטון?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, לא.

מר יוסף ניסן: ראש ממשלה החליפו בשעה, ראש ממשלה.

גב' רונית ד. עייאש: מתי, מתי-

פרופ' מתי ליפשיץ: מה אני לא מבין, עוד פעם זה לדחות ולדחות-

גב' רונית ד. עייאש: זה לא נכון, זה מלא פרויקטים שהיא יושבת, חבל שהיא הלכה-

מר יוסף ניסן: עזבי נו, מלא פרויקטים.

גב' רונית ד. עייאש: והיא אמרה שהטוב מבחינתה, היא זאת שיוצאת שרוצה ללכת, אמרה ש-3 חודשים-

מר יוסף ניסן: בסדר חברים, אנחנו עוברים לנושא הבא, אישור תב"רים-

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא, לא-

מר יוסף ניסן: לפי הרשימה.

מר שלומי שטרית: פינוי הזבל יעלה פה להצבעה, אנחנו מדברים-

מר יוסף ניסן: זה לא עולה להצבעה כי זה לא-

מר שלומי שטרית: יעלה פה להצבעה.

מר יוסף ניסן: זה לא עולה להצבעה.

מר שלומי שטרית: אז רגע אז מה אנחנו הולכים מפה, שממשיכים לפנות את הזבל-

מר יוסף ניסן: תדברו בבקשה על הנושא הזה.

מר שלומי שטרית: פעמיים בשבוע. אז למה הבאנו לפה בכלל?

גב' רונית ד. עייאש: זה לא עומד-

מר שלומי שטרית: לא, לא, למה הגענו לפה?

לסעיף 6 - אישור תב"רים לפי רשימה.

מר יוסף ניסן: אישורי תב"רים קדימה חגית.

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה לדבר על התב"ר הזה, כי זה עלה...

גב' עדי זנד: אני חושבת שאנחנו צריכים ליד השולחן הזה דפיברילטור, לכל העצבנים.

גב' רונית ד. עייאש: כן. קדימה חגית.

מר יוסף ניסן: כן חגית.

גב' חגית מ. מימון: טוב, בישיבה מספר 4/21 ניתן מספר תב"ר 398 לתב"ר העונה לשם הרחבת מחלקת רווחה. הייתה טעות סופר, זה לא 398 זה צריך להיות 391.

גב' רונית ד. עייאש: הוסכם הלאה.

גב' חגית מ. מימון: הלאה.

גב' רונית ד. עייאש: הוסכם על ידי כולם?

מר יוסף ניסן: כולם, כולם, הלאה.

גב' חגית מ. מימון: בסדר.

החלטה: פה אחד אישרה המועצה את תיקון טעות הסופר בתב"ר 391 - הרחבת מחלקת רווחה, (אושר מספר 398 במקום 391).

גב' חגית מ. מימון: תב"ר 399, מדובר על 50,000 ₪ שנפתח לטובת תכנון וביצוע אבני

מדרך, אנחנו סוגרים אותו, חוזרים בנו, מחזירים אותו לקרן.

מר יוסף ניסן: לא חוזרים בנו, מבנה תעשייה מבצע את זה.

גב' חגית מ. מימון: בדיוק. חוזרים בנו בקטע של לפתוח את התב"ר.

מר שלומי שטרית: בהתנדבות, בהתנדבות הם עושים את זה.

גב' חגית מ. מימון: 50,000 ₪.

גב' עדנה זטלאוי: הם היו צריכים לעשות את זה מלכתחילה.

גב' רונית ד. עייאש: הם היו צריכים לעשות את זה מלכתחילה.

מר יוסף ניסן: טוב, עכשיו עוד פעם נושא לדיון, עוד פעם נושא לדיון.

גב' רונית ד. עייאש: ברור, אתה לא יודע לנהל.

מר יוסף ניסן: טוב בסדר נו, רונית את דעתך, תהיה לך הזדמנות.

גב' חגית מ. מימון: שנייה אני מדלגת בכוונה.

גב' רונית ד. עייאש: שנתיים וחצי.

גב' חגית מ. מימון: עדנה-

גב' רונית ד. עייאש: הרגת אותנו שנתיים וחצי, מה ייקרה לנו עוד שנתיים וחצי.

מר יוסף ניסן: של 7.5 אנחנו סוגרים.

גב' עדנה זטלאוי: זה מוקלט.

מר יוסף ניסן: רונית זה הרבה יותר משנתיים וחצי.

גב' עדנה זטלאוי: עד שאני מקבלת תמלול, רגע זה היה פה אחד?

גב' חגית מ. מימון: תב"ר חדש 397-

גב' עדנה זטלאוי: רגע, זה היה פה אחד אבל? זה היה פה אחד?

גב' רונית ד. עייאש: כן, כן, כן.

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: הלאה.

החלטה: פה אחד אישרה המועצה סגירת התב"ר 399 – תכנון וביצוע אבני מדרך באזור שבין שורת הבתים האחרונה לדזור המוגן עזריאלי, והעברת סך 50,000 ₪ לקרון לעבודות פיתוח.

גב' חגית מ. מימון: 397 תב"ר חדש של 20,000 ₪ מהקרן, 70,000 ₪ ממשרד החינוך. מדובר על הקמת מרכז הכלה בבית ספר להבים.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה?

גב' עדנה זטלאוי: הכלה ב-כ'.

גב' רונית ד. עייאש: הבנתי, מה זה הכלה.

גב' ברוריה אליעז: הוא כבר הסביר את זה פעם קובי.

גב' חגית מ. מימון: הסברנו את זה בפעם שעברה.

גב' ברוריה אליעז: קובי כבר דיבר על זה.

גב' עדי זנד: אני יכולה להסביר לכם מה זה מרכז הכלה.

גב' רונית ד. עייאש: קובי דיבר על מרכז-

מר יוסף ניסן: בבקשה עדי, אשת המקצוע.

גב' ברוריה אליעז: זה נכון, ולא לא נכון, כן נכון.

מר יוסף ניסן: כן עדי נו.

גב' עדי זנד: מי נותן את הכסף למרכז-

מר יוסף ניסן: משרד החינוך.

גב' חגית מ. מימון: משרד החינוך.

גב' עדי זנד: אוקיי, יש במשרד החינוך תכנית לאומית שנקראת תכנית הכלה. המטרה שלה היא באמת שילוב ילדים, זה בא מהמקור של שילוב ילדים מהחינוך המיוחד בחינוך הרגיל. בכלל בשנתיים האחרונות עם כל הקורונה, אז אנחנו יודעים שכל המצב הרגשי חברתי של כל הילדים הוא קצת רעוע. תכנית הכלה היא תכנית מתקצבת על ידי משרד החינוך. היא נקבעת בהתאם לפרמטרים שקשורים לסוג הסוציו אקונומי, גודל בית הספר, וכן הלאה וכן הלאה וכן הלאה. אני לא יודעת מה התקציב של בית ספר להבים-

גב' רונית ד. עייאש: אז בואו נבין-

גב' עדי זנד: רגע, לבית הספר מוקצה כסף לתוכנית הכלה על ידי משרד החינוך. אני רק שואלת שאלה אחת, האם הכסף הזה הוא הכסף של משרד החינוך, או האם זה כסף של מציינג של הרשות.

מר יוסף ניסן: כתוב לך, אבל כתוב לך פה.

גב' חגית מ. מימון: לא, 20,000 ש-

מר יוסף ניסן: 20,000 ₪ שלנו מהקרן ו-70,000 ₪ ממשרד החינוך.

גב' רונית ד. עייאש: 20,000 ₪ 70,000 ₪ שלהם.

גב' חגית מ. מימון: קרן, 70,000 ₪ של משרד החינוך.

מר יוסף ניסן: 70,000 ₪ ממשרד החינוך 20,000 ₪ שלהם.

גב' עדי זנד: 70,000 ₪ של משרד החינוך זה מתוכנית ההכלה-

מר שמואל לביא: ו-20,000 ₪ מהקרן.

גב' עדי זנד: ו-20,000 ₪ זה מה-

גב' רונית ד. עייאש: משלנו.

גב' עדי זנד: משלנו, זאת אומרת אתם, הרשות מוסיפה עוד 20,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: מאשרים.

גב' ברוריה אליעז: השאלה אם הולכים עם זה.

מר יוסף ניסן: טוב מאשרים, קדימה לנושא הזה. הארכת העסקת מנהלת-

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד?

מר יוסף ניסן: כן, פה אחד.

החלטה: פה אחד אישרה המועצה פתיחת תב"ר חדש מספר 397 – הקמת מרכז הכלה בבית ספר להבים. מקורות מימון: 20,000 ₪ מהקרן, 70,000 ₪ ממשרד החינוך.

לסעיף 7- הארכת העסקה למנהלת מחלקת חינוך

מר יוסף ניסן: הארכת העסקת מנהלת מחלקת חינוך עד ספטמבר.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אנחנו בתב"רים סליחה. מה אתה מדלג, יש פה עוד 2 תב"רים.

גב' עדנה זטלאוי: מה תב"רים? מה תב"רים?

מר יוסף ניסן: סיימנו אבל, סיימנו.

גב' רונית ד. עייאש: לא סיימנו, מה קורה עם ההרחבה-

גב' עדנה זטלאוי: לא סיימנו.

גב' רונית ד. עייאש: של ה-200,000 ₪ ל-500,000 ₪?

מר יוסף ניסן: הא-

גב' רונית ד. עייאש: אתה מוריד את זה מסדר היום?

מר יוסף ניסן: מוריד, מוריד.

גב' רונית ד. עייאש: ברור.

גב' עדי זנד: ירד מסדר היום?

גב' רונית ד. עייאש: ירד מסדר פעם שלישית.

מר יוסף ניסן: שנייה-

גב' רונית ד. עייאש: פעם שלישית.

מר יוסף ניסן: שנייה, שנייה, לא שלישית.

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה עכשיו להגיד את זה באמת, ירד מסדר היום פעם שלישית, סיפור-

מר יוסף ניסן: פעם שנייה.

גב' רונית ד. עייאש: פעם שנייה, לקחת כסף שנחתם הסכם לפני, מתי? שנה ו-3 חודשים. יושב ראש המועצה חותם הסכם עם קבלן, מגיעה חשבונית במרץ 2020, שאין ולא יודעים עליו.

גב' עדי זנד: לא יצאה הזמנת עבודה-

גב' רונית ד. עייאש: לא יצאה הזמנת עבודה, אין תב"ר, אין כלום. שנה ו-4 חודשים כסף של 480,000 ₪ מסתובב באוויר. והוא בא לבקש מאיתנו שנלבין את האישור הזה. פעם אחרי פעם. לא ייקרה יוסי, לא ייקרה.

מר יוסף ניסן: הרי גם את בגינת הכלבים אישרת בדיעבד-

גב' רונית ד. עייאש: הבנת?

מר יוסף ניסן: אז מה?

גב' רונית ד. עייאש: שום, אני לא אישרתי.

מר יוסף ניסן: אז זה בסדר? אז את זה היה בסדר?

גב' רונית ד. עייאש: אני אומרת לך שלא אישרתי.

מר יוסף ניסן: למה לא התנגדת?

גב' עדי זנד: מישהו אחר עשה עבירה זה בסדר?

מר יוסף ניסן: למה לא התנגדת?

גב' רונית ד. עייאש: כי לא-

מר יוסף ניסן: הא כי לא, כי לא.

גב' עדי זנד: זה הופך-

גב' רונית ד. עייאש: זה בסדר?

גב' עדי זנד: כשאני נוסעת... אז מותר-

מר יוסף ניסן: מי אמר שזה בסדר?

גב' רונית ד. עייאש: זאת הלבנה רטרואקטיבי של הכסף, לא יהיה, אתה לא תהפוך אותנו לעבריינים.

מר יוסף ניסן: אין בעיה, בסדר 100%.

גב' רונית ד. עייאש: עצם העובדה שאתה מוריד את זה פעם אחרי פעם-

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' רונית ד. עייאש: רק מוכיח שאני צודקת.

מר יוסף ניסן: בסדר, 100%.

גב' רונית ד. עייאש: 480,000 ₪ חשבונית.

מר יוסף ניסן: את צודקת.

מר שלומי שטרית: מה אומר היועץ המשפטי על זה, בואו נשמע.

גב' רונית ד. עייאש: היועץ המשפטי דג מלוח שותק.

מר יוסף ניסן: עזבו, הנושא הזה יידון, הנושא הזה יידון, אני מבטיח לך.

גב' רונית ד. עייאש: שקט.

מר יוסף ניסן: תהיה לך הזדמנות לדבר על זה עוד פעם.

גב' רונית ד. עייאש: ושלווה. אלוהים, אתה הורג אותי.

גב' ברוריה אליעז: כל אחד מקבל ציון.

מר יוסף ניסן: רונית, אני אתן לך הזדמנות לדבר על זה עוד פעם. בסדר? תראי זה מצוין. טוב חברים הנושא הבא.

גב' ברוריה אליעז: סליחה, בשם בשמי אני מבקשת סליחה על מה שמשמיעים פה.

מר שלומי שטרית: למה? מה? מה? אי אפשר לקבל חוות דעת?

גב' ברוריה אליעז: כי אני נעלבת מצורה כזאת של פנייה לאנשים שלא מגיע להם את מה שעושים, זאת דעתי.

מר שלומי שטרית: אבל תקשיבי-

גב' ברוריה אליעז: אתה תגיד את דעתך. אתה תעליב-

גב' עדי זנד: ברוריה, גם את אמרת קודם לשלומי דברים לא יפים.

7. הארכת העסקה למנהלת מחלקת החינוך.

מר יוסף ניסן: טוב חברים נושא הבא. הארכת העסקה למנהלת מחלקת חינוך. כמו שדובר פה אנחנו רוצים להאריך לה עד 1.9.21 זה גם בסיכום איתה, עם בתיה.

גב' עדי זנד: מתי רשמית בתיה סיימה לעבוד?

גב' רונית ד. עייאש: יוני.

גב' עדי זנד: מתי? באיזה תאריך.

גב' רונית ד. עייאש: 30.6.21.

מר יוסף ניסן: מה זה רשמי? כל עוד היא לא-

גב' רונית ד. עייאש: 30.6.21.

(מדברים יחד)

גב' עדנה זטלאוי: 23.6.21.

גב' עדי זנד: 23.6.21 ומ-23.6.21 עד היום היא בעצם עובדת לא רשמית? היא לא מבוטחת?

גב' רונית ד. עייאש: היא מתנדבת.

גב' עדי זנד: היא מתנדבת?

גב' עדנה זטלאוי: בוודאי שהיא מבוטחת, עובד שעובד מבוטח.

גב' עדי זנד: היא מבוטחת?

גב' עדנה זטלאוי: בוודאי.

גב' עדי זנד: על סמך מה היא עובדת?

גב' עדנה זטלאוי: יש ראש במערכת.

גב' עדי זנד: מה זה?

גב' עדנה זטלאוי: סליחה.

מר יוסף ניסן: הגענו לישיבה כדי להאריך לה, איפה הבעיה?

גב' עדנה זטלאוי: יש... למועצה?

מר יוסף ניסן: זה היה בפעם קודמת-

גב' רונית ד. עייאש: היועץ המשפטי איך זה עובד?

מר יוסף ניסן: זה היה אמור להיות בישיבה הקודמת שהתפוצצה.

גב' רונית ד. עייאש: 23 לחודש נגמרה העסקה שלה. איך זה עובד?

עו"ד יגאל ברק: קודם כל מה זה נגמרה?

גב' רונית ד. עייאש: נגמרה.

עו"ד יגאל ברק: לא.

גב' רונית ד. עייאש: האיחור שלנו-

גב' עדי זנד: היא הגיעה לגיל 67-

מר שלומי שטרית: הצבענו, נתנו לה ארכה.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: זה היה אמור לעלות בישיבה הקודמת, והתפוצצה הישיבה באמצע.

גב' רונית ד. עייאש: היא התפוצצה כי סגר אותה ראש המועצה ברוב עצביו. כן. איך הסתיים האירוע שהיא סיימה את עבודתה ב-23 לחודש.

עו"ד יגאל ברק: שוב, בהיבט של דיני עבודה-

גב' רונית ד. עייאש: בדיני משפטים.

עו"ד יגאל ברק: אני יכול להגיד-

גב' ברוריה אליעז: דיני עבודה שייכים לדיני משפטים-

מר יוסף ניסן: בדיוק נכון.

גב' ברוריה אליעז: צריך את זה להבין.

עו"ד יגאל ברק: בהיבט של דיני עבודה-

גב' רונית ד. עייאש: אבל לא מבינים ברוריה, אני רוצה להקשות.

גב' ברוריה אליעז: אז כדאי להבין.

עו"ד יגאל ברק: כשעובד הגיע לגיל פרישה וצריך להסדיר את הפרישה שלו, זה לא משהו שקורה, מה שזה אומר המעסיק צריך להודיע לו שהוא פורש, ושוב אני אומר בהיבט של דיני עבודה. עובד-

גב' רונית ד. עייאש: בהיבט הספציפי שלנו.

מר יוסף ניסן: הכול תקין.

עו"ד יגאל ברק: אז לכן אני אומר, ברגע שאנחנו מאשרים אותה, כמובן שזה-

גב' רונית ד. עייאש: לא אישרנו עדיין.

גב' עדי זנד: לא אישרנו.

עו"ד יגאל ברק: עדיין לא אישרתם נכון, אבל אני אומר-

גב' רונית ד. עייאש: אז מה?

עו"ד יגאל ברק: מה שאני אומר, אם לא תאושר הארכה, זה אומר שחייבים באופן מיידי לפעול... אבל כל עוד לא עשו את זה, בהיבט שוב אני אומר בהיבט-

גב' רונית ד. עייאש: מה קרה ב-10 ימים האלה.

מר יוסף ניסן: היא עבדה מה זאת אומרת?

עו"ד יגאל ברק: בהיבט של דיני עבודה-

גב' רונית ד. עייאש: בהיבט של דיני עבודה, יוסי רגע.

עו"ד יגאל ברק: היא לא פוטרה, לא הודיעו לה על פרישה, ולכן היא עדיין עובדת.

גב' חגית מ. מימון: המשיכו יחסי עובד מעביד.

עו"ד יגאל ברק: ...

גב' רונית ד. עייאש: איך זה קורה? אנחנו אישרנו אותה עד ה-23.

מר יוסף ניסן: אני לא מבין, מה את רוצה, מה את רוצה עכשיו?

גב' ברוריה אליעז: את לא קובעת את החוק ועדיין את לא קובעת את החוק.

גב' רונית ד. עייאש: ... מה זאת אומרת.

מר יוסף ניסן: מה את רוצה? שנגיד לה ללכת הביתה? מה רצית?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני אאשר את זה, כי אין לנו זה.

מר יוסף ניסן: אז מה רצית שיקרה אני לא מבין.

גב' ברוריה אליעז: מה לעשות?

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה להבין-

מר יוסף ניסן: אני רוצה להבין את הרציונל באמת.

גב' רונית ד. עייאש: האם אנחנו כמועצה-

מר יוסף ניסן: מעניין אותי הרציונל.

גב' רונית ד. עייאש: עברנו על החוק.

מר יוסף ניסן: לא, הוא אומר לך שלא.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני רוצה להבין, כי הוא לא מסביר-

עו"ד יגאל ברק: גם אם היה צריך-

מר יוסף ניסן: עברנו על החוק.

עו"ד יגאל ברק: גם אם היה צריך לעשות, בבית דין לעבודה אני אומר, גם אם היה צריך להסדיר את זה, וזה לא הוסדר בזמן, עדיין יחסי העבודה לא פקעו מאליהם, זה מה שאני אומר.

מר יוסף ניסן: כן.

מר אביגדור: אני בתור יו"ר... אני אבדוק את הדבר הזה, כי אני זה מעניין אותי בתור כוח אדם.

גב' רונית ד. עייאש: גם אני.

מר יוסף ניסן: מצוין אביגדור מעולה.

גב' רונית ד. עייאש: תודה אביגדור.

מר יוסף ניסן: טוב חברים -

גב' עדי זנד: אני רק רוצה להגיד שאנחנו שוב כמו בפעם הקודמת, מכשירים אחורה.

מר יוסף ניסן: אוקיי בסדר.

גב' עדי זנד: זה הנוהל פה כנראה במועצה.

מר יוסף ניסן: טוב 100%.

גב' עדי זנד: אנחנו מכשירים אחורה דברים.

מר יוסף ניסן: מי בעד להאריך?

גב' עדנה זטלאוי: ... בעד, נגד.

מר יוסף ניסן: מי בעד להאריך עד ה-1.9.21? כולם פה בעד.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד?

מר יוסף ניסן: פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הארכת העסקה למנהלת מחלקת חינוך עד 1.9.21.

לסעיף 8 - דו"ח ממונה תלונות הציבור.

מר יוסף ניסן: דו"ח ממונה תלונות ציבור מצורף.

מר שמואל לביא: יש שאלות? קראתם אותו?

גב' עדנה זטלאוי: אמורים לקרוא אותו.

מר יוסף ניסן: קדימה.

גב' עדנה זטלאוי: האם יש שאלות?

מר יוסף ניסן: יש שאלות?

גב' עדנה זטלאוי: אז הוא נמצא פה.

מר יוסף ניסן: יש למישהו הערות על הדו"ח? לא, לא לקרוא עכשיו. כן, יש לך הערות על הדו"ח? אני שואל.

גב' עדי זנד: לא היה מתי לקרוא.

גב' רונית ד. עייאש: אתה אומר לי מה לעשות, להעביר את הדף-

מר יוסף ניסן: אני שואל אם יש לך הערות על הדו"ח.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אין לי.

מר יוסף ניסן: לא, אין לה, יופי.

גב' רונית ד. עייאש: אבל יש לי הערות על הדו"ח השני.

מר יוסף ניסן: מצוין. על דו"ח הערות הציבור למישהו יש הערות?

גב' עדנה זטלאוי: ממונה תלונות הציבור.

מר יוסף ניסן: ממונה תלונות הציבור. אוקיי אז אושר. לא צריך לאשר אותו

למעשה.

מר שמואל לביא: לא, לקיים דיון וזהו.

גב' עדנה זטלאוי: לקיים דיון.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי. בסדר גמור.

לסעיף 9 - החלטה על כללי התנהגות החברים בישיבות המועצה.

מר יוסף ניסן: אנחנו סוגרים את הישיבה או ש-

גב' עדנה זטלאוי: לא, מה איפה הסעיף האחרון?

מר יוסף ניסן: ממשיכים. אוקיי יש לנו החלטה על כללי התנהגות החברים בישיבות מועצה, בסדר? אני רוצה ברשותכם-

גב' רונית ד. עייאש: מה עם הנושא השני?

גב' עדנה זטלאוי: רגע, הישיבה לא מן המניין.

מר יוסף ניסן: אני רוצה ברשותכם לקבוע נוהל, לקבוע נוהל ניהול ישיבות. אגב זה בהמשך על הדיון-

גב' רונית ד. עייאש: דיון זה שלך, אנחנו רק משתתפים.

מר יוסף ניסן: בהמשך לדיון אני רוצה להגיע להסכמות אתכם מראש, על מנת שנדע איך אנחנו נוהגים בישיבות פשוט מאוד, ומה קורה למישהו שלא נוהג לפי הנוהל שאנחנו קובעים כרגע, בסדר? דבר ראשון לכל חבר מועצה גם על פי חוק מגיעות 10 דקות בתחילת כל ישיבה. כל מי שרוצה לומר משהו-

מר שלומי שטרית: אתה מנהל את הדברים על פי חוק יוסי שאתה מבקש מאיתנו בדיוק איך אנחנו נתנהג.

מר יוסף ניסן: התשובה היא כן, התשובה היא כן.

מר שלומי שטרית: לא, לא.

גב' עדי זנד: ממש.

מר שלומי שטרית: אי שיתוף הציבור זה חוק.

גב' רונית ד. עייאש: ממש.

מר שלומי שטרית: והציבור לא שותף לאף החלטה שלך.

גב' ברוריה אליעז: אבל הוא עוד לא התחיל להגיד...

מר שלומי שטרית: ואנחנו ממשיכים להוריד את הזבל פעמיים בשבוע, ואנחנו הולכים והשיירה עוברת, ואתה מדבר איתי על מוסרי.

גב' עדי זנד: כן, על ניהול תקין.

מר שלומי שטרית: כל הכבוד.

גב' עדי זנד: אתם יודעים מה אם זה לא היה עצוב, זה היה ממש מצחיק-

מר שלומי שטרית: באמת.

גב' עדי זנד: אבל זה ממש...

מר יוסף ניסן: 10 דקות לכל חבר.

גב' עדי זנד: מתי?

מר יוסף ניסן: בתחילת כל ישיבה.

- גב' עדי זנד:** בתחילה.
- מר יוסף ניסן:** בתחילת כל ישיבה מי שרוצה -
- גב' עדי זנד:** ומי -
- פרופ' עפר לוי:** לפני הדיון.
- מר יוסף ניסן:** לפני הדיון לפני הכול, כל -
- גב' עדנה זטלאוי:** בקיצור גמרת שעה וחצי עוד בלי כלום -
- מר יוסף ניסן:** כל חבר מועצה רשאי לדבר עד 10 דקות, בסדר?
- מר שלומי שטרית:** 10 דקות?
- גב' עדי זנד:** לברוריה 50.
- גב' עדנה זטלאוי:** יוסי, אתה יודע גם הדפים האלה של הפרוטוקול עולים כסף.
- מר יוסף ניסן:** ברוריה, ברוריה, בנושאים -
- גב' עדי זנד:** באמת יוסי אתה רציני שעה וחצי -
- מר שלומי שטרית:** יוסי, בואו נגמור -
- גב' עדי זנד:** בואו נעשה חשבון.
- מר יוסף ניסן:** אבל לא כל אחד ידבר נו עדי.
- פרופ' עפר לוי:** עד 10 דקות.

מר יוסף ניסן: עד 10 דקות נו באמת.

פרופ' עפר לוי: למי שרוצה.

מר יוסף ניסן: למי שרוצה. אחרי זה בנושאים שעולים-

גב' עדנה זטלאוי: למה בתחילת ישיבה, למה לא בצמוד לסעיפים שיש על סדר היום-

מר יוסף ניסן: לא, יש לי נוהל גם בזה-

גב' עדנה זטלאוי: אבל למה 90 דקות-

מר יוסף ניסן: עדנה, עדנה-

גב' עדנה זטלאוי: לפני הסעיפים.

מר יוסף ניסן: עדנה שנייה. אחרי זה בנושאים שעולים לדיון, אין להיכנס לדברים של חבר מועצה אחר בזמן דיבורו, בסדר מקובל עליכם? ומי שרוצה לדבר באותו נושא יקבל רשות דיבור מיו"ר הישיבה, להתייחס לנושאים שעולים לדיון.

גב' עדנה זטלאוי: כמה דקות?

גב' עדי זנד: גם ברוריה?

מר יוסף ניסן: כן. גם ברוריה. ולעשות זה בקצרה, בסדר?

גב' עדנה זטלאוי: כמה דקות?

מר יוסף ניסן: בסדר? לעשות את זה בקצרה.

גב' עדי זנד: כמה דקות?

מר יוסף ניסן: בקצרה.

פרופ' מתי ליפשיץ: דקה, דקה.

מר יוסף ניסן: דקה.

גב' עדי זנד: 60 שניות.

מר שלומי שטרית: ואם אני אעשה דקה וחצי.

מר יוסף ניסן: אין להטיח-

גב' עדנה זטלאוי: אין שלומי.

מר יוסף ניסן: חברים אין להטיח העלבות אישיות וקללות בישיבה. גם להגיד שקרן בסיטואציה היא בכלל לא לעניין-

מר שלומי שטרית: ואם זה באמת שקר?

מר יוסף ניסן: אז-

גב' עדי זנד: לא, ולהגיד אתה לא שפוי זה בסדר? כי היום נאמר 3 פעמים לא שפוי.

גב' ברוריה אליעז: ... להגיד ודי.

מר יוסף ניסן: מי שמפר את ההוראות-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רק רוצה, אני חושב שבכל ישיבת מועצה צריכה להיות גנות.

גב' עדי זנד: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא צוחק.

גב' רונית ד. עייאש: לא, יש לנו כבר מפקחת.

פרופ' מתי ליפשיץ: גננת בכירה אבל. זאתי שמנהלת את גן חובה, לא טרום חובה. מגן חובה צריך להביא-

מר יוסף ניסן: ומעלה.

מר שלומי שטרית: ופסיכיאטר גם, אני גם ממליץ-

מר יוסף ניסן: מי שמפר את ההוראות יקבל התראה אחת, ואם הוא יחזור על כך, הוא יאלץ לעזוב את הישיבה.

גב' עדי זנד: מאבטח יוציא אותו.

מר יוסף ניסן: ייאלץ לעזור את הישיבה.

מר שלומי שטרית: מאבטח יוציא אותי?

מר יוסף ניסן: לא יעזוב את הישיבה, לא יעזוב את הישיבה ננעלת.

גב' עדי זנד: אוקיי.

מר יוסף ניסן: בסדר? קבענו.

גב' עדי זנד: מצוין.

מר יוסף ניסן: מצוין.

גב' עדי זנד: מעולה.

מר שלומי שטרית: בואו נעלה לתקציב ישר...

פרופ' מתי ליפשיץ: 2 דברים שהועלו פה, חבריה במסגרת אחר כך, 2 דברים שהועלו

פה ולא באנו איתם לפתרון, ואני מבקש שתהיה התייחסות-

מר שלומי שטרית: היום.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני ב-22:00 רואה כדורגל, אבל אני מבקש שתהיה התייחסות, אחד דיון בנושא החטיבה, אני שוב מדגיש את זה-

מר יוסף ניסן: יבוצע.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא יעבור-

מר יוסף ניסן: יבוצע, אמרנו במהלך החודש.

פרופ' מתי ליפשיץ: סתם כך. ואני חושב שהדיון בנושא של פינוי האשפה והפחים הירוקים-

מר שלומי שטרית: זה היום.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, זה לא זנב-

גב' עדי זנד: הוא ב-22:00 צריך ללכת-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מבקש שתהיה לזה התייחסות אחרת, עברנו סתם על ה-A4 הזה.

מר שלומי שטרית: ואם זה לא ייקרה, אם לא יהיו דיונים-

פרופ' מתי ליפשיץ: אם לא יודיעו-

מר שלומי שטרית: אם לא יהיו דיונים?

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אז נקבע את הדיון ל-2 הדברים האלה, החטיבה לפחי אשפה.

פרופ' מתי ליפשיץ: בבקשה. אבל להתייחס לזה. כי אחרת אנחנו שוב דוחים משהו.

מר יוסף ניסן: בסדר 100% מקובל. אז הנושא הזה אושר, הנוהל הזה אושר?

פרופ' עפר לוי: אני חושב-

גב' עדי זנד: לא.

פרופ' עפר לוי: 10 דקות לתת לכל אחד, אני חושב שעדיף להגדיר את זה כמי שרוצה שיגיש שאילתה, ואז יהיה-

גב' עדנה זטלאוי: אני הייתי מגדירה משהו אחר, אם יורשה לי.

פרופ' עפר לוי: לא, אבל רק שנייה, אני לא סיימתי. אני חושב שיותר חשוב, כי העיקר של הישיבה זה הדיונים.

גב' עדנה זטלאוי: זה הדיונים, בול בדיוק.

פרופ' עפר לוי: ושמה צריך להגדיר-

גב' עדנה זטלאוי: להקציב.

פרופ' עפר לוי: להקציב משהו שהוא סביר, ולהקציב האם גם האם הגיוני שניתן לאנשים אחרי זה להתייחס. אז יכול להיות אז אולי 2 סבבים לכל היותר, סבב ראשון 3 דקות-

גב' רונית ד. עייאש: עפר אני אעצור איתך.

פרופ' עפר לוי: סבב שני-

מר שלומי שטרית: לא, זה לא יעבור.

פרופ' עפר לוי: דקה במקסימום.

גב' רונית ד. עייאש: עפר אם מישהו קרא את החוברת של דיני מועצות, מותר, הוא לא עושה טובה, מותר לכל אחד מאיתנו 10 דקות לפי החוק לפי החוברת-

פרופ' עפר לוי: בכל נושא? בכל נושא?

גב' עדנה זטלאוי: כן, כן.

מר יוסף ניסן: בכל נושא כן.

פרופ' עפר לוי: אם זה מוגדר בסדר גמור.

גב' רונית ד. עייאש: זה מוגדר בחוק.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: אני רק רוצה לבקש-

פרופ' עפר לוי: אבל פה צריך לעשות את הסדר.

מר שלומי שטרית: אני רק רוצה לבקש גם משהו שמאוד מאוד חשוב לילדים שלנו-

גב' עדנה זטלאוי: אני רוצה שתחליטו גם מה תהיה אורכה של כל ישיבה. כי הישיבות שלנו ארוכות-

מר שלומי שטרית: עדנה, עדנה-

גב' עדנה זטלאוי: עד אין סוף.

גב' עדי זנד: גג שעתיים.

מר שלומי שטרית: עדנה, אני שלחתי לך שאילתה, השאילתה הזאת לא הגיעה, לגבי אירועי-

גב' עדנה זטלאוי: מתי שלחת?

מר שלומי שטרית: יום השבועות. היה שם בלבול. לגבי יום השבועות. אני רוצה-

מר יוסף ניסן: שלומי עכשיו יום שבועות?

מר שלומי שטרית: שיהיה דיון מיוחד-

גב' עדנה זטלאוי: זה בתוך השאילתה הזאת.

מר שלומי שטרית: אבל זה בשאילתה ולא דיברת על זה.

גב' עדנה זטלאוי: אז למה לא העלית את זה.

מר שלומי שטרית: אז אני העליתי את זה, אבל לגבי השאילתה של שבועות אתה חיפפת אותי. אנחנו צריכים להפיק לקחים יוסי ולהחליט לגבי חג השבועות שלא נתקבע בסיטואציה נוספת.

מר יוסף ניסן: אז לקראת שבועות הבא נקיים דיון.

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא, כבר היום אנחנו רוצים יוסי-

מר יוסף ניסן: לקראת השבועות. מה אתה רוצה עכשיו? מה זה יעזור לך עכשיו?

מר שלומי שטרית: אנחנו דוחים. כמעט נהרגו ילדים יוסי.

מר יוסף ניסן: אבל מה זה יעזור לך עכשיו?

גב' עדנה זטלאוי: אם יורשה לי-

מר שלומי שטרית: אבל אני דאגתי לשאילתה.

גב' עדנה זטלאוי: באמת אם יורשה לי, רבותיי אני עברתי כאן 30 שנה בישיבות המועצה. קודם כל אנחנו לא ממציאים את אמריקה, זה כתוב בדיני מועצות מקומיות. אני לא מוצאת עניין למה חברי המועצה יבואו וירצו 10 דקות בפתיחת הישיבה. אנחנו לא באנו לבית קפה.

מר יוסף ניסן: אף אחד לא ירצה נו עזבי.

גב' עדנה זטלאוי: אנחנו לא באנו לבית קפה, אנחנו באנו לישיבה מסודרת, יש נושאים על סדר היום של הישיבה. אני מציעה לחברי המועצה לא לקחת 10 דקות לכל נושא, כי באמת זה לא ייגמר, אנחנו 9 חברי מועצה. להקדיש 5 דקות לכל חבר מועצה, להגיד מה יש לו בנושא פלוני שעומד על סדר היום.

מר יוסף ניסן: וגם לא חייב, וגם לא חייב.

גב' עדנה זטלאוי: 5 דקות... ה-10 דקות-

גב' ברוריה אליעז: עדנה, זה גם הרבה 5 דקות.

גב' עדנה זטלאוי: אז תחליטו 3 דקות.

מר יוסף ניסן: למי שרוצה.

גב' עדנה זטלאוי: ה-10 דקות של תחילת הישיבה זה סתם, זה סתם רבותיי.

מר יוסף ניסן: אז-

גב' עדנה זטלאוי: ובואו תגדירו גם אורך ישיבה. הישיבות שלנו הם עד אין סוף דיבורים. דיבורים, דיבורים, בסוף זה צריך להיות החלטות.

עו"ד יגאל ברק: תראו מבחינת אורך ישיבה כתוב בחוק שהישיבה נגמרת או

כשמסיים לדון -

גב' עדנה זטלאוי: או 3 שעות.

עו"ד יגאל ברק: או 3 שעות.

גב' עדנה זטלאוי: נו למה צריך להגיע ל-3 שעות. תקשיב לי, למה צריך פרוטוקול של 160 דפים?

מר יוסף ניסן: מקובל עליי מאוד. 5 דקות לכל נושא, מקובל על כולם?

גב' עדי זנד: לא, אני רוצה להתייחס. העלית זה -

גב' רונית ד. עייאש: יש חוק? אני עובדת לפי החוק. אתה לא תמציא לי חוקים.

מר יוסף ניסן: עד 10 דקות לכל נושא מצוין.

גב' רונית ד. עייאש: כן, אל תמציא חוקים משלך.

מר יוסף ניסן: עד 10 דקות לכל נושא מצוין. כן עדי.

גב' רונית ד. עייאש: כל רשות כתבה בספר את כל החוקים.

מר יוסף ניסן: עדי כן.

גב' עדי זנד: אני מבקשת שלא יהיו יותר מ-3 נושאים בישיבה, כי אי אפשר לעבור על 9 נושאים ולייחד להם זמן רציני של דיון. 3 נושאים בישיבה -

גב' עדנה זטלאוי: אז תעשו ישיבה פעם בשבועיים.

גב' עדי זנד: רגע, רגע שנייה, אי אפשר לעשות 9 נושאים כבדים ואחר כך גם לצפות שאנחנו נתייחס לזה ברצינות. אז אם יש נושאים כבדים, 2 נושאים כבדים והשאר משהו בדפדוף.

גב' עדנה זטלאוי: אני כבר אומרת לך שלישיבה הבאה יש 2 נושאים כבדים, יש תמיכות והנצחה.

גב' עדי זנד: אוקיי מעולה, בזה נגמר.

גב' עדנה זטלאוי: חכי, וזה עוד לא-

מר שלומי שטרית: ... של חג השבועות, שזה ממש מפריע לי.

גב' עדי זנד: שנייה-

מר שלומי שטרית: חג השבועות.

גב' עדי זנד: דבר שני שאני מבקשת, הדבר השני-

מר שלומי שטרית: ... אתה הורדת לי אותם. מה עם חג השבועות? מה אתה דוחה את זה יוסי? בוא נדבר על זה.

מר יוסף ניסן: שלומי יש 2 שאילתות לשיבה.

גב' עדי זנד: הדבר השני שאני מבקשת, זה שהדין יהיה דין אחד לכולם. זאת אומרת שהשעון יעבוד לכל הכיוונים-

מר יוסף ניסן: 100% בסדר גמור.

גב' עדי זנד: ואם מישהו לא מתנהג-

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' עדי זנד: מתנהג כמו שצריך אתה מוציא אותו מהשיבה.

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' עדי זנד: בסדר?

מר יוסף ניסן: מצוין, מצוין.

גב' עדי זנד: אוקיי?

מר יוסף ניסן: אוקיי.

גב' עדי זנד: והדבר השלישי, שעתיים נראה לי מספיק לישיבה, כי אנחנו מגיעים גם משיבות קודמות.

גב' עדנה זטלאוי: די מספיק-

גב' עדי זנד: יש לנו ישיבה ב-18:00 של ועדת זה-

מר יוסף ניסן: חברים קבענו עד 10 דקות-

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו מ-18:00 פה היום.

מר יוסף ניסן: חברים עד 10 דקות-

פרופ' עפר לוי: זה מצטבר לכל נושא לכל-

גב' עדנה זטלאוי: יש לי הצעה בחיוך, אם הישיבות יהיו בעמידה כנראה שהן תסתיימנה יותר מהר.

מר יוסף ניסן: טוב, עד 10 דקות לכל נושא. מי בעד הנוהל? מי בעד הנוהל החדש?

גב' עדנה זטלאוי: מי בעד?

מר יוסף ניסן: מי בעד הנוהל החדש?

גב' עדנה זטלאוי: עפר, ברוריה, יוסי.

מר יוסף ניסן: אוקיי.

גב' עדנה זטלאוי: תגיד מי נגד?

מר יוסף ניסן: מי נגד הנוהל?

מר שלומי שטרית: אני.

מר יוסף ניסן: מה אתם רוצים? לא הבנתי.

גב' ברוריה אליעז: שיהיה פה עד 01:00 בלילה.

גב' עדנה זטלאוי: 4 נגד. (שלומי שטרית, עדי זנד, רונית דמרי עייאש, מתי ליפשיץ)

מר יוסף ניסן: על פי החוק אמרתי.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא על פי החוק, אתה ממציא מה שאתה רוצה. יש חוק תקרא את החוק...

גב' עדנה זטלאוי: עדי, רונית, שלומי-

גב' עדי זנד: שלומי ומתי.

מר יוסף ניסן: אני אמרתי כללי התנהגות שלא ייכנסו אחד לשני בדיבור.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא ממציאה, יש 4 להתראות.

גב' ברוריה אליעז: לא צריך.

מר יוסף ניסן: אין בעיה. אין בעיה.

גב' ברוריה אליעז: זה כמו שיש לך את הסמכות כראש ישיבה.

מר יוסף ניסן: קדימה הנושא הבא.

גב' עדנה זטלאוי: זהו, תסגור את הישיבה.

מר שלומי שטרית: תסגור את חג השבועות.

מר יוסף ניסן: הישיבה הסתיימה תודה.

גב' עדנה זטלאוי: ננעלה.

החלטה: מליאת המועצה ברוב קולותיה לא אישרה את הצעת ראש המועצה בדבר כללי התנהגות החברים בישיבות המועצה.

(-)
גב' עדנה זטלאוי
מזכירת המועצה

(-)
מר יוסף ניסן
ראש המועצה